తెలుగు, తమిళ పాఠకులకు
అరుదైన అవకాశం

ఈ క్రింది పుస్తకాల ధరలో 25 శాతం తగ్గింపు

పుస్తకాల ఖరీదు పంపి లాభం పొందండి.
తపాలా ఖర్చులు అదనం.

తెలుగు

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణగ్రంథావళి

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది తేటతెనుగున అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్ూ. 51-50	కాలికో	ర్ూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్ూ. 38-63	,,	ర్ూ. 48-75

తమిళం

1. స్వామి వివేకానన్దరిన్ జ్ఞానదీపమ్

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది సరళ తమిళములోనికి అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్ూ. 50-00	కాలికో	ర్ూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్ూ. 37-50	,,	ర్ూ. 48-75

2. స్వామి వివేకానందర్

రచయిత : రా. గణపతి

(పుటలు 895)

స్వామిజి జీవితచరిత్రం ఇందు విపులంగా పొందుపఱుపబడి ఉన్నది.

అసలు ఖరీదు	కాలికో	ర్ూ. 9-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్ూ. 6-75

పుస్తక విక్రేతలకు $33\frac{1}{3}$ శాతము కమీషను ఈయబడును.

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౮ ౧౯౭౧ - ఏప్రిల్ : విరోధికృత్తు - చైత్రము సంచిక ౧౦

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము

(శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర)

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి కృష్ణరావుపంతులుగారు; కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు.

ప్రశస్తమైన వస్తువు, అకలంకమైన జీవితము, లోకోత్తరమైన సందేశము. దేహమును పులకరింపజేయు ఆధ్యాత్మికానుభవములు—శైలి సరళము, మధురము. భాష నిర్దుష్టము—సర్వవిధముల నమూల్యమైన గ్రంథ రాజము. —శ్రీ పా. వే. రాజమన్నారుగారు, గౌ॥ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మద్రాసు.

* * * ఈ గ్రంథము విషయానురూపమై సుబోధమైన శైలిలో రచింపబడినదనుటకు ఎట్టి సందియమును లేదు. * * * —శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారు.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవితము ఇందు సంపూర్ణముగ వివరింపబడియున్నది. శ్రీవారు కావించిన సాధనవిధానము, వారు లోకమునకు అనుగ్రహించిన సందేశము విపులముగ భక్తజనుల కందింపబడియున్నది.

526 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 5-00

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

ఫోన్ : 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంతకేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే
ఆంగ్ల మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలోను, సింహళంలోను 6 రూపాయలు;
ఇతర విదేశాలలో 3 డాలర్లు, లేదా 14 షిల్లింగులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో ర్సూ 5 లు, సింహళము ర్సూ 7 లు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే
తెలుగు మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో ర్సూ 5 లు, సింహళము ర్సూ 7 లు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలలో కొన్ని తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైస్మెంట్లకు చక్కని ప్రాపకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నుల కద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపి కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

మా 'దివ్యవాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి ! పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వ సుగ్రహమైన హృదయ సన్నిహితమైన తేట తెనుగున వీనిలో అందజేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ఉత్సాహప్రదం, అశాంతిసంక్షుభితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సమర్పకం, అందరికీ శిక్షకం, సంస్కారకం నిర్వృత్త్యాపాదకం. మువ్వన్నెల మేలి జాకెట్టుతో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

రామకృష్ణ ఉవాచ	0-40	కృష్ణవాణి	0-45
శారదాసూక్తి నవనీతము	0-40	బుద్ధ ఉవాచ	0-40
వివేకానంద శంఖారావము	0-40	క్రీసు సూక్తిమాల	0-40

మహమ్మదు సూక్తిమంజరి 0-40

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.' (సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

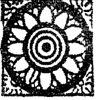
232 పుటలు మూడవ కూర్పు వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

'అఖిలవిభు శరణొందుము, యా క్షణంబ యతనికృప నీవు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

మ ృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౭ } ౧౯౭౧ - ఏప్రిల్ - చైత్రము { సంచిక ౧౦

శ్రీః

వివేకచూడామణి

మూలము : శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

యస్య సన్నిధిమాత్రేణ దేహేన్ద్రియమనోధియః,
విషయేషు స్వకీయేషు వర్తన్తే ప్రేరితా ఇవ. 129

ఆత్మసాన్నిధ్యముచేతనే దేహమును ఇంద్రియములును మనస్సును బుద్ధియు ప్రేరింపబడినవియుంబోలె తమతమ కార్యరంగములలో ప్రవర్తించుచుండును. ౧౨౯

అహఙ్కారాదిదేహాన్తా విషయాశ్చ సుఖాదయః,
వేద్యన్తే ఘటవద్యేన నిత్యబోధస్వరూపిణా. 130

అహంకారము మొదలు దేహపర్యంతము గల కోశపంచకమును, విషయములను సుఖాదులను నిత్యజ్ఞానస్వరూపియగు ఆత్మ, కుండను జూచినంత ప్రత్యక్షముగా, నెఱుగుచుండును. ౧౩౦

ఏషో௨న్తరాత్మా పురుషః పురాణో నిరన్తరాఖణ్డసుఖానుభూతిః,
సదైకరూపః ప్రతిబోధమాత్రో యేనేషితా వాగసవశ్చరన్తి. 131

ఇదే అంతరాత్మ, దీనిని పురుషుడందురు, దీని సుఖానుభూతి నిరంతరముగను అఖండముగను ఉండును. చిత్స్వరూపమగు నిది ఎల్లప్పుడు నేకరూపముగ నుండును. దీని ప్రేరణము

చేతనే వాక్కు మున్నగు నింద్రియములును, ప్రాణాదివాయువులును (దేహమును), తమ తమ పనులలో ప్రవర్తిలుచుండును. ౧౩౧

అత్రైవ సత్త్వాత్మని ధీగుహాయాం అవ్యాకృతాకాశ ఉరుప్రకాశః.
ఆకాశ ఉచ్చై రవివ త్ప్రకాశతే స్వతేజసా విశ్వ మిదం ప్రకాశయన్. 132

ఈ దేహమునందే సాత్త్వికమైన బుద్ధిగుహలో అజ్ఞానావరణ మనెడి అవ్యాకృతాకాశములో అఖండజ్యోతియగు ఆత్మ - మింట సూర్యునివలె - ప్రకాశించుచున్నది. దాని తేజముచేత ఈ విశ్వము వెలుగొందుచున్నది. ౧౩౨

జ్ఞాతా మనోఽహఙ్కృతివిక్రియాణాం దేహేన్ద్రియప్రాణకృతక్రియాణామ్,
అయోఽగ్నివ త్తా ననువర్తమానో న చేష్టతే నో వికరోతి కిఞ్చన. 133

మనోహంకారవికారములను, దేహేంద్రియప్రాణములు నిర్వహించు క్రియలను ఆత్మ ఎఱుగుచుండును. వాని ననువర్తించుచున్నను, ఆత్మ తా నేమియు చేయదు, ఏ వికారమునకును లోను కాదు. క్రాగినయినుములోని నిప్పునకు ఆ యినుమునకు గల రూపగుణాదు లంటవు కదా. ౧౩౩

న జాయతే నో మ్రియతే న వర్ధతే న క్షీయతే నో వికరోతి నిత్యః
విలీయమానే ఽపి వపు ష్యముష్మి న్న లీయతే కుమ్భ ఇ వామ్బరం స్వయమ్. 134

ఆత్మకు పుట్టుక లేదు, చావు లేదు, పెరుగుదల లేదు, తఱుగుదల లేదు, మార్పు లేదు; ఆత్మ నిత్యము. కుండ విగిసిపోయినను అందలి యాకాశమునకు సేగి లేనట్లు, దేహము నశించినను అందలి యాత్మకు సేగి లేదు. ౧౩౪

ప్రకృతివికృతిభిన్న శ్శుద్ధబోధస్వభావ స్సదస దిద మశేషం భాసయ న్నిర్విశేషః,
విలసతి పరమాత్మా జాగ్రదాది ష్వవస్థా స్వహమహ మితి సాక్షా త్సాక్షి
రూపేణ బుద్ధేః. 135

పరమాత్మ, ప్రకృతికంటెను దానివికృతులకంటెను వేఱైనది, శుద్ధజ్ఞానస్వరూపము, సదసద్రూపమగు సమస్తమును ప్రకాశింపజేయునది, నిర్విశేషమైనది, మెలకువ కల నిద్ర అను మూడవస్థలందును బుద్ధికి సాక్షిరూపమున 'నేను' 'నే' ననుచు వెలసియుండునది. ౧౩౫

నియమిత మన సాముం త్వం స్వ మాత్మాన మాత్మ
న్యయ మహ మితి సాక్షా ద్విద్ధి బుద్ధి ప్రసాదాత్
జనిమరణతరఙ్గాపారసంసారసిన్ధుం
ప్రతర, భవ కృతార్థో బ్రహ్మరూపేణ సంస్థః. 136

నియమితమనస్సుతోను ప్రసన్నబుద్ధితోను నీలోని యాత్మను సాక్షాత్కరించుకొనుము. 'ఇదే నే' నని యెఱుగుము. చావుపుట్టుక లనెడి కెరటాలతోడి యపారసంసారసాగరమును దాటుము. బ్రహ్మమవై కృతార్థుడ వగుము. ౧౩౬

అత్రానాత్మ న్యహ మితి మతి ర్బన్ధ ఏషో ఽస్య పుంసః
ప్రాప్తో ఽజ్ఞానా జ్జననమరణక్లేశసమ్పాతహేతుః
యే నై వాయం వపు రిద మస త్సత్య మి త్యాత్మబుద్ధ్యా
పుష్య త్యుక్ష త్యవతి విషయై స్తన్తుభిః కోశకృద్వత్ ॥ 137

దేహము ఆత్మ కాదు. అజ్ఞానముచే దేహము నాత్మ యనుకొను భ్రమ కలుగుచున్నది. ఇది జీవునకు బంధము. దీనిచే జననమరణదుఃఖములును అసత్తైన దేహమును సత్యమనియు ఆత్మయనియు భ్రమించుటయు జరుగుచున్నది. తనతంతువులతో అల్లుకొన్న గూడే పట్టుపురుగునకు బంధమైనట్లుగా, ఇంద్రియవిషయములచే తాను పోషించుచు కడుగుచు కాపాడుచు నున్న దేహమే జీవునకు బంధ మగుచున్నది. ౧౩౭

అతస్మిం స్తద్బుద్ధిః ప్రభవతి విమూఢస్య తమసా
వివేకాభావా ద్వై స్ఫురతి భుజగే రజ్జుధిషణా
తతో ఽనర్థవ్రాతో నిపతతి సమాదాతు రధిక
స్తతో యో ఽసద్గ్రాహ స్స హి భవతి బన్ధ శ్శృణు సఖే. 138

అజ్ఞానవిమూఢుడు అవస్తువును వస్తువని తలంచును. వివేకము లేనప్పుడు పామును జూచిన త్రాడను తలంపు గలుగుచున్నది. త్రాడనుకొని పామును పట్టుకొన్న వాని కనర్థవ్రాతము పాటిల్లును గదా. అట్లే, ఓ సఖా, వినుమా, అసద్వస్తువును సద్వస్తువుగ గ్రహించు నాతనికి బంధము దాపురించును. ౧౩౮

అఖణ్డనిత్యాద్వయబోధశక్త్యా స్ఫురన్త మాత్మాన మనన్తవైభవమ్,
సమావృణో త్యావృతిశక్తి రేషా తమోమయీ, రాహు రి వార్కబిమ్బమ్. 139

అనంతశక్తివంతమగు ఆత్మ అఖండము, అద్వితీయము, నిత్యము నగు జ్ఞానశక్తితో భాసించునది. అట్టియాత్మను తమోమయమగు నావరణశక్తి – సూర్యబింబమును రాహువు కప్పివైచినట్లు – కప్పివైచుచున్నది. ౧౩౯

తిరోభూతే స్వాత్మ న్యమలతరతేజోవతి పుమా
ననాత్మానం మోహా దహ మితి శరీరం కలయతి
తతః కామక్రోధప్రభృతిభి రముం బన్ధకగుణైః
పరం విక్షేపాఖ్యా రజస ఉరుశక్తి ర్వ్యథయతి. 140

అమలతర తేజోవంతమగు నాత్మ మఱుగుపడినంతనే, ఆత్మ కానటువంటి దేహామే ఆత్మ యని జీవుడు మోహాముచే తలచుచున్నాడు. తర్వాత విక్షేప మనెడి రాజసికమహాశక్తి కామక్రోధాదిబంధనగుణములచే జీవుని బాధపెట్టుచున్నది. ౧౪౦

మహామోహగ్రాహగ్రసనగళితాత్మావగమనో
ధియో నానావస్థా స్స్వయ మభినయం స్తద్గుణతయా
అపారే సంసారే విషయవిషపూరే జలనిధౌ
నిమ జ్యోన్మ జ్యాయం భ్రమతి కుమతిః కుత్సితగతిః. 141

జీవుడు బుద్ధి యనెడి యుపాధికి వశుడై, మహామోహా మనెడి మొసలినోట బడి, స్వస్వరూపజ్ఞానమును కోల్పోయి కుమతియు కుత్సితగతియునై, బుద్ధివికారములగు సుఖదుఃఖములను తనవిగా భావించుచున్నాడు. సంసార మనెడి యపారవిషయవిషజలనిధిలో మునుగుచు తేలుచు త్రిప్పట చెందుచుండును. ౧౪౧

భానుప్రభాసఞ్జనితాభ్రప జ్క్తి ర్భానుం తిరోధాయ యథా విజృమ్భతే,
ఆత్మోదితాహఙ్కృతి రాత్మత త్త్వం తథా తిరోధాయ విజృమ్భతే స్వయమ్. 142

సూర్యునికిరణములవలన పుట్టువొందిన మేఘపంక్తి సూర్యునే మఱుగుపఱచి విజృంభించినట్లుగా, ఆత్మోదితమగు నహంకారము ఆత్మతత్త్వమునే మఱుగుపఱచి విజృంభించుచున్నది. ౧౪౨

కబళితదిననాథే దుర్దినే సాన్ద్రమేఘై
ర్వ్యథయతి హిమఝంఝూవాయు రుగ్రో య థైతాన్
అవిరతతమసాత్మ న్యావృతే మూఢబుద్ధిః
క్షపయతి బహుదుఃఖై స్తీవ్రవిక్షేపశక్తిః. 143

ముసురుదినమున దట్టములగు మేఘములు సూర్యుని కప్పివేయగా, పెనుచలిగాలిచే బాటసారులు బాధపడునట్లు, గాఢాజ్ఞానపుటావరణశక్తి ఆత్మస్వరూపమును మఱుగుపఱుపగా, జీవుడు బహుదుఃఖముల పాలై నశించుచున్నాడు. ౧౪౩

ఏతాభ్యా మేవ శక్తిభ్యాం బన్ధః పుంస స్సమాగతః,
యాభ్యాం విమోహితో దేహం మత్వాత్మానం భ్రమ త్యయమ్. 144

బంధమును గూర్చునవి యీ రెండుశక్తులే. వీనిచే మోహితుడై జీవుడు దేహాము నాత్మ యని భ్రమించి త్రిప్పటచెందుచున్నాడు. ౧౪౪

(సశేషము)

పరమహంస ప్రబోధవాణి

ఒక బ్రహ్మసమాజభక్తుడు : ఆర్యా, భగవంతుని స్వరూపమునుగూర్చి యిన్ని విభిన్నాభిప్రాయము లుండుటకు కారణ మేమి? కొందఱీశ్వరుడు సాకారు డందురు, కొందఱు నిరాకారు డందురు. ఈశ్వరుడు సాకారు డని పల్కువారు, వివిధరూపములను బేర్కొనుచున్నారు. ఈ వివాద మంతయు నెందులకు?

శ్రీ రామకృష్ణుడు : తనకు కనిపించిన రీతిలో భక్తుడు భగవంతునిగూర్చి తలపోయును. నిజమునకు దేవుని విషయమున కలవరపాటే లేదు. భక్తు డెట్లో ఒకట్లు దేవుని సాక్షాత్కరించుకొనెనేని దేవుడే అతనికి ఈ విషయముల నన్నిటిని వివరించును. ఆవంకకు నీ వింకను అడుగు పెట్టనే లేదే. దేవునిగూర్చిన సర్వము నీ వెట్లెఱుగగలవు?

ఒక కథ విను : ఒకప్పు డొక డొకయడవిలో ప్రవేశించి ఒక చెట్టుపైనున్న చిన్న జంతువు నొకదానిని చూచివచ్చి మఱొకనితో "ఒక చెట్టుపై అందమైన యెఱుపువన్నె గల యొక జంతువును జూచితి" ననెను. "అడవికి బోయియుండినప్పుడు ఆ జంతువును నేనును జూచియున్నాను. దాని నెఱ్ఱది యనుచున్నావేమి? దానివన్నె ఆకుపచ్చ" అనెను రెండవవాడు. మూడవవాడు వీరిద్దఱి మాటలు కాదని "ఆ జంతువు వన్నె పసుపుపచ్చ" అనెను. అచ్చటికి ఇతరులును వచ్చిరి. ఆ జంతువువన్నె బూడిదవన్నె అని యొకడును, నీలము నెఱుపు కలిసినవన్నె అని యొకడును, నీలివన్నె అని యొకడును పల్కిరి. అంతట వారు కలహించుకొన నారంభించిరి. జగడమును పరిష్కరించుకొనుటకై అందఱును ఆ చెట్టునొద్దకే పోయిరి. దానిక్రింద నొకడు ఆసీనుడై యుండెను. వీరడుగగా అతడు చెప్పిన జవాబు: "నేను వసించున దీ చెట్టుక్రిందనే. ఆ జంతువును నేను చక్కగా నెఱుగుదును. మీ రందఱు చెప్పినదియు నిజమే. దాని వన్నె యొకపుడు ఎఱ్ఱగను, ఒకప్పుడు పసుపుపచ్చగను, మఱొకప్పుడు నీలముగను ఊదాగాను, నలుపు ఎఱుపు గలిసిన వన్నెగాను ఉండును. అది ఊసరవెల్లి. ఒక్కొక్కప్పుడు దానికి ఏ వన్నెయు నుండదు. రంగు ఒకక్షణములో నుండును, మఱుక్షణములో నుండదు."

ఆలాగే, సదా దేవుని స్మరించుచుండునాతనికే దేవుని యథార్థస్వరూపము తెలియును. అన్వేషించినవారికి దేవుడు వివిధరూపములలోను వైఖరులలోను తన్ను జూపుకొనుచుండు ననియు నత డెఱుంగును. దేవుడు సగుణుడు, నిర్గుణుడుకూడ. ఊసరవెల్లి వివిధవర్ణములలో నగపడగల దనియు ఒక్కొక్కప్పుడు దానికి ఏరంగు నుండ దనియు ఆ చెట్టుక్రిందనే వసించు నాత డెఱుగును. వ్యర్థవాదములతో మనోవ్యథ జెందువా రితరులు.

నిర్గుణ పరబ్రహ్మము తనకు తండ్రి యనియు గుణవిశిష్టమగు దైవము తనకు తల్లి యనియు కబీరు చెప్పుచుండెడివాడు.

ఏ భక్తున కే రూప మత్యంతప్రియమో ఆ భక్తున కారూపమున భగవంతుడు తన్ను కనిపించుచుండును. మహావీర భక్తుడగు హనుమంతునకై దేవుడు రామరూపము దాల్చెనని పురాణమున వ్రాయబడియున్నది.

వేదాంతతత్త్వమార్గమున వివేచింప బూనుకొన్నచో దేవుని రూపములును వైఖరులును అదృశ్యము లగును. అట్లు వివేచించుచు బోయిన తేలునట్టి నిగ్గు ఏమనగా - బ్రహ్మ మొక్కటే సత్యము, నామరూపాత్మకమగు

జగత్తు మిథ్య. తా నొక భక్తుడ నను స్మృతి మానవున కున్నంతవఱకు నతనికి దేవుని రూపములు కననగుచుండును, దేవు డొకవ్యక్తి అని యతడు భావింపనగుచుండును. వివేకదృష్టితో చూతుమేని భక్తాహంకారమే జీవుని దేవు నుండి రవంతదూరమున నుంచుచున్నది.

విగ్రహములును కాళి ప్రతిమలును మూడున్నఱ మూరల యెత్తుగ నుండుటకు కారణ మేమో ఎఱుగుదువా? దూరమే కారణము. సూర్యబింబము చిన్నదిగా కనబడుటకును దూరమే కారణము. సమీపమునకు బోవుదుమేని ఆబింబము మన ఆకళింతలో నిముడనంతటి పెద్ద దనుట కనఁగును. 'కృష్ణ' 'కాళి' మూర్తులు శ్యామవర్ణము గలవిగా నుండు టెందులకు? దూరమే కారణము, తటాకోదకమునకువలె. దూరమునుండి చూచిన తటాకోదకము పచ్చగనో నల్లగనో నీలముగనో కనిపించును. సమీపించి నీటిని చేతి కందుకొని చూచిన దాని కెట్టిరంగును లే దనుట తెలియును. ఆకాశము నీలముగా నగపడుటకును కారణము దూరమే. సమీపింపుము. దాని కెట్టి వన్నెయు లేదనుట తెలియనగును.

కావున చెప్పుచున్నాను–వేదాంత తర్కపు వెలుగున బ్రహ్మమునకు గుణములు లేవు. పరమాత్మస్వరూప యాథార్థ్యము వర్ణింప శక్యముకాదు. కాని, నీవ్యక్తిత్వము నిజముగ నుండువఱకు జగత్తును సత్యమే, దేవు డొక వ్యక్తి అనుటయు సత్యమే, దేవునకు వివిధ రూపము లుండుటయు సత్యమే.''

*   *   *

ఒక మార్వాడిభక్తుడు: మహాశయా, సగుణబ్రహ్మోపాసన మనగా నేమి? నిర్గుణ నిరాకార బ్రహ్మోపాసన మనగా నేమి?

శ్రీరామకృష్ణుడు: మీతండ్రిగారి ఫోటో చూచినప్పుడు వారు నీతలంపునకు వచ్చునట్లు విగ్రహము నుపాసించునప్పుడు పరతత్త్వ స్వరూపము తళుక్కుమని గోచరించును.

సాకారబ్రహ్మ మన నెట్టిదో ఎఱుగుదువా? విశాల జలాశయమున లేచు బుడగలవలె బ్రహ్మాండమగు చేతనాకాశమునుండి దివ్య రూపము లుత్థితములై కననగుచుండును. భగవ దవతార మా రూపములలో నొక్కటే. దివ్యావతారమూర్తి చెయ్దముల ద్వారా ఆదిశక్తి క్రీడించును.

వట్టి పాండిత్యమున నేమున్నది? తహతహపడు హృదయముతో దేవునకై ఆక్రందించు నతడు దేవుని బడయగలడు. అందుకు పెక్కు విషయముల పరిజ్ఞానము ఆవశ్యకము కాదు.

ఆచార్యుడుగ నుండు నాతనికి వివిధ విషయాల పరిజ్ఞాన మావశ్యకము. ఒరులను జంపుటకు కత్తులు డాళ్ళు కావలయును. ఆత్మహత్య చేసికొనుటకు సూది చాలును, చిఱుకత్తి చాలును.

'నేను' ఎవరో తెలిసికొన ప్రయత్నము సాగించినచో తుదకు దేవుని గననగును. 'నేను' ఎవరు? – మాంసమా, ఎముకలా, రక్తమా, క్రొవ్వా, మనస్సా, బుద్ధియా అని వివేచించుచు బోయినచో ఇం దేదియు నీవు కా వనుట తుదకు స్పష్టమగును. 'నేతి నేతి' 'ఇది కాదు ఇది కాదు' అను మార్గ మిదే. ఆత్మను తెలిసికొనుటయు స్పృశించుటయు శక్యము కాదు. ఆత్మ నిర్గుణము.

అయినను భక్తిమార్గమున దేవుడు సగుణుడే. భక్తుని దృక్పథమున శ్రీకృష్ణుడు బ్రహ్మము, అతని నిలయము బ్రహ్మము, అతనికి సంబంధించిన ప్రతిదియు బ్రహ్మము.

శ్రీ రా మ పం చ ర త్న ము లు

శ్రీ చేకూరి సిద్ధకవి

శ్రీరమణీయసూర్యకులసింధుసుధాంశుసమానమూర్తికిన్
సారసపత్రనేత్రునకు సన్మణికుండలభాసమానశృం
గారకపోలయుగ్మునకుఁ గారుణికాగ్రణి కాశ్రితార్తిసం
హారికి లక్ష్మణాన్వితున కా రఘురామున కేను మ్రొక్కెదన్. ౧

ఘనవిద్యుత్ప్రవిభాసితాంగునకు విఖ్యాతోగ్రవీరావతా
రునకున్ శ్రీరఘురామచంద్రునకు నిర్ధూతారికిన్ సిద్ధదే
వనికాయస్తుతసద్గుణాకరునకున్ భక్తామరానోకహం
బునకున్ శ్రీపతికిన్ సలక్ష్మణునకున్ మోదంబునన్ మ్రొక్కెదన్. ౨

వరదివ్యాస్త్రశరాసనోజ్జ్వలునకున్ వారాశిదుర్వారదు
స్తరగర్వాపహదీప్తకాండునకు దైత్యధ్వంసికిన్ వాలిసో
దరసన్మిత్రునకున్ సలక్ష్మణునకున్ దాసార్తినిస్తారికిన్
హారికిన్ శ్రీరఘురామచంద్రునకు నే నశ్రాంతమున్ మ్రొక్కెదన్. ౩

అరవిందాసనశైలనిర్దళనముఖ్యాదిత్యపూజ్యాంఘ్రిపం
కరుహద్వంద్వునకున్ సలక్ష్మణునకున్ క్ష్మాభర్తకున్ గాంచనాం
బరసందీప్తకటిప్రదేశునకు రామస్వామికిన్ సేవకో
త్కరమాతాపితృసన్నిభాత్మునకు సద్భక్తిన్ వెసన్ మ్రొక్కెదన్. ౪

సకలజగజ్జనార్చితలసత్పదపద్మునకున్ బయోరుహా
ప్తకులసముద్రచంద్రునకుఁ బంకజనేత్రునకున్ ధరాధినా
యకునకు లక్ష్మణాన్వితున కాస్యతిరస్కృతపద్మవైరికిన్
బ్రకటయశోవిశాలునకు రామున కేను నమస్కరించెదన్. ౫

అనుదినమున్ ద్రికాలములయం దతిభక్తిని బంచరత్నముల్
జనులు పఠించినన్ దురితజాలవిమోచనులై యిహంబునం
దనయము సౌఖ్యసంపదల నంది, ముదంబును జెంది యంతమం
దనుపమమోక్షమున్ గరతలామలకంబుగఁ గాంతు రెంతయున్. ౬

రామ గుణార్ణవము

వేం. గోపీనాథ

శ్రీమన్నారాయణుడు రఘురాముడుగ అవతరించినప్పుడు తనలోని యనంతకల్యాణ గుణగణములను ప్రకాశపఱచి విశేషమునకు సార్వకాలికాదర్శ పురుషుడుగా నెగడినాడు. కవిరాజైన వాల్మీకియు కపిరాజైన హనుమంతుడును 'సీతారామ గుణగ్రామ పుణ్యారణ్య విహారు' లనియు, ఏలయన వారు 'విశుద్ధ విజ్ఞాను' లనియు భక్తమహాకవి తులసీదాసు ప్రస్తుతించెను గదా. శ్రీరామచంద్రు నవతారముచే మహితమును ధన్యమునైన యీ చైత్రమాసమున వాల్మీకి మునీంద్రుని రామ గుణానుభూతి ప్రకారము నించుకంత స్మరింతము గాక. అది శ్రీమద్రామాయణమున అయోధ్యా కాండములో తొలి సర్గలలో కానవగును—

భరతుడు మేనమామ యింటికేగి అచట నుండెను. భరతపరతంత్రుడగు శత్రుఘ్నుడును అతనితోగూడ నచ్చటనే యుండెను. అచ్చట వారికి అన్ని సౌఖ్యములును ఉపలాలనములును ఉన్నను, వారు తఱచు వృద్ధభూపాలుడగు దశరథుని స్మరించుచు "అయ్యో తండ్రి వృద్ధుడయ్యెనే, రాజ్యభారమును వహింపజాలడే, ఆయనకు శుశ్రూషసేయ దగిన కాలము దాటిపోవుచున్నదే" అని చింతించుచుండెడివారు. దశరథుడును "ఎంత సంపద యుండిన నేమి? బిడ్డలిద్దఱును దగ్గఱ లేకుండుట పెద్ద కొఱతగానే యున్న"దని వీరిని తలంచుకొనుచుండెను

దేహమునుండి వెలువడిన నాలుగు బాహువులవలె కుమారులు నలుగురును తండ్రికి ప్రియులే. ప్రాణులలో నెల్ల బ్రహ్మ ఎటో అట్లే కొడుకులలో మహాగుణశాలియు సు[illegible]ంతుడు నగు రాముడు తండ్రికి నిరతిశయ ప్రీతికరు డయ్యెను. రావణుని వధింపగోరి దేవతలు ప్రార్థింపగా సనాతనుడగు విష్ణువే గదా రాముడుగ నవతరించి యున్నాడు. కావున తండ్రి కత్యంతప్రీతి యతనియందు గల్గుట వింతకాదు. తల్లియగు కౌసల్యయు – వజ్రపాణియైన యింద్రునిచే నదితి ప్రకాశించినట్లు – మహాతేజస్వియగు కుమారునిచే తాను ప్రకాశించెను.

ఆ రాముడు మంచి చక్కదనము గలవాడు చక్కదనమేకాదు, ఔదార్యాది గుణములును గలిగియుండును. అతడు వీర్యవంతుడు. అన్యుల గుణములకు దోషత్వ మారోపించు అసూయ అతనికి లేదు. దేవలోకమం దదితియొక్కతె అతనికి సాటియైన యింద్రుని గన్నది కాని, భూలోకమందో కౌసల్య తప్ప తక్కిన యెవ్వతెయు అట్టి కొడుకును గన్నదికాదు. మఱియు నతడు కోపములేని తిన్నని స్వభావము గలవాడు. కావుననే ఎవరును అతనితో పరుషముగా బలుకరు. ఒకవేళ ఎవరైన పరుషముగా బలికినను వారి కతడు బిరుసుగా మాఱు పల్కడు, మృదువుగానే మాటాడును. వేడుకకొఱకో, ప్రతిఫలము కోరియో, మనస్సు లేకయో, అతి స్వల్పముగానో, మఱి ఎట్లో ఎవరేని ఒక యుపకారము నొక్కమాఱు చేసినను, ఆయొక్క యుపకారమునకే అతడు సదా సంతోషించుచుండును, మఱి యపకారములను నూర్లకొలదిగ తనకు చేసినను, అతడు ఆత్మవంతుడు గాన, వానిని తలపనైన తలపడు. ఆయుధవిద్య నేర్చుకొనుచుండిన కాలము మొదలు అతడు, సజ్జను లెవరు వచ్చినను, ఊరు కులము పాటింపక, అందఱిని సమముగా చేరదీసెడివాడు. సదాచార సంపన్నులతో ఆచార విశేషములను పరామర్శించును, పరి

పక్వ జ్ఞాన సమంచితులతో వేదాంతరహస్యమును గూర్చి సల్లాపించును, పెద్దలతో-పరంపరాగతములైన సంప్రదాయ విశేషములను గూర్చి ప్రసంగించును. సజ్జనసంగతి లేక యతడు క్షణకాలమైన నుండడు. అతడు కెల్లప్పుడును లోకరక్షణ చింతే.

అతని మాటలు మధురములుగ నుండును. ఎంతటి క్రిందిమెట్టువానితోనైనను సరే తానే ముందుగ మాటాడును. పరులకు హితముకాని మాట అతని నోట వెలువడదు. ఆశ్రితుల విరోధుల నిరసింప గల యమోఘవీర్యము గలవాడైనను గర్వి కాడు. ఎంత ఘనకార్యము సాధించియు, తాను కావించినది అకించిత్కరమని యతడు భావించును. అసత్కావ్యములను జదువడు, అసత్యము పలుకడు. సదాచారసంపన్నులును పరిపక్వజ్ఞానసమంచితులును పెద్దలునగు వారి నతడు ఎదుర్కొనిపోయి పూజించును, పండితులను పామరులను ఏకరీతి రంజిల్ల జేయును. కావున వారందరు అతనియందను రక్తులై యుందురు. బ్రాహ్మణభక్తియు, దీనుల పట్ల దయయు, సకలప్రాణులకును సకలప్రాణుల వారినుండియు అభయమిచ్చు నిత్యవ్రతమును, శుచితయు, ఇక్ష్వాకువంశక్రమానుగతమగు శరణాగతరక్షణదీక్షయు నతనికి గలవు. దుష్టులను నిగ్రహించి ప్రజలను పరిపాలించు క్షత్రధర్మము నతడు బహుమానించుచుండెను. స్వవర్ణమునకును స్వాశ్రమమునకును విహితములైన ధర్మముల ననుష్ఠించుటచే కీర్తియు, కీర్తిచేత స్వర్గప్రాప్తియు గల్గునని తెలిసి యతడు స్వధర్మమును నిష్ఠతో అనుష్ఠించెడివాడు. నిష్ఫలములును నిషిద్ధములునగు కార్యములందతనికి ఆసక్తి లేశమేని లేనే లేదు. ధర్మవిరుద్ధములగు కథలును గ్రామ్యాలాపములు నతనికి నచ్చవు. లౌకిక వైదిక విషయములను సప్రమాణముగ వివరించుటయందు నతడు బృహస్పతికెనయైనవాడు. అతని ఆరోగ్యమును యౌవనమును రూపరామణీయకమును వాగ్మితయు దేశకాలపరిజ్ఞానమును అసాధారణములు. పురుషుల నొక్కమారు చూచినంతనే వారి హృదయమంతయు నతడు తెలిసికొనును. లోకమునందు సాధువనిన రాము డొక్కడే అని అందఱ నిర్ణయము.

ఇంతవఱకు చెప్పబడినవే కాక యింకను అనేకశ్రేష్ఠగుణములతో గూడియున్న యా రాజకుమారుడు తనకల్యాణగుణములనుబట్టి ప్రజలకు బహిఃప్రాణమువలె మిక్కిలి ప్రియుడై యుండెను. అతడు చక్కగా వేదముల నధిగమించి వ్రతముల నాచరించి సమావర్తనము జరపుకొన్నవాడు. సాంగములగు వేదముల యర్థమును జక్కగా నెఱిగినవాడు. విలువిద్యయందతడు దశరథునికంటె నధికుడు. తల్లివంశమును తండ్రివంశమును రెండును వరిష్ఠములు కావున నతనిలో దోషగంధమైన నుండుట నిరవకాశము. ఎట్టి కలతలయందు నతనిమనస్సు కలక జెందదు. త్రికరణముల నత డొక్కరీతి నడచును. బ్రాహ్మణులచే జక్కగా శిక్షితుడైన యతనికి ధర్మార్థకామమోక్షములనుగూర్చిన పరిజ్ఞానము కరతలామలకము. అతడు లోకసాంకేతికాచారసమాచరణదక్షుడు, స్మృతిమంతుడు, ప్రతిభావంతుడు, వినీతుడు, ఇంగితాకారగోపనసమర్థుడు, ఫలించువఱకు మంత్రమును ప్రకటము కానీనివాడు, ప్రశస్తమంత్రయుక్తుడు, అమోఘక్రోధహర్షుడు, దానమునుగాని ఆర్జనమును గాని కాల మెఱిగి చేయువాడు; అతనిభక్తి దృఢము, అతనిప్రజ్ఞ స్థిరము, చెడ్డవారిని చేరదీయడు, కటువుగ మాటాడడు, సోమరికాడు, పొరపడడు, తప్పు ఎదుటివానిలో నున్నను

తనలో నున్నను గుర్తించును. సత్సంగ్రహ ప్రగ్రహణములందును ప్రగ్రహానుగ్రహము లందును రాజనీతులందును అతడు విచక్షణుడు. పూవునుండి తేనెను తుమ్మెదగ్రహించినట్లు అతడును ప్రజల కెట్టిపీడయు గలుగనీయక వారియొద్దనుండి ధనమును రాబట్టుకొనును. ఆ ధనమును శాస్త్రదృష్టమార్గమున వ్యయింప నెఱిగినవా డతడు. న్యాయవైశేషికవేదాంతాదిశాస్త్రసమూహములందును సంస్కృత ప్రాకృతభాషలలోని కావ్యనాటకాలంకారాదులందును నిపుణత అతని కుండెను ధర్మార్థములను సంగ్రహించి సుఖతంత్రుడై అతడు కరవ్యకార్యములందుత్సాహవంతుడై యుండెను. ఏనుగులను గుఱ్ఱములను వశపఱచుకొని వాని నధిరోహించుటయందును వైహారిక శిల్పజ్ఞానమునందును ఆ వీరుడు చతురుడు.

సాటిలేని బుద్ధిబలమున శ్రీరాముడు బృహస్పతికి సమానుడు, శౌర్యమున దేవేంద్రునంతటివాడు, బలమున వాయుదేవునకు సరి, సహనమందు భూమివంటివాడు, చక్కదనమున మన్మథున కుద్ది, ధైర్యమున హేమాచలనిభుడు - ఇట్లు సర్వప్రజాకాంతములును జనకునకు ప్రీతిసంజననములునైన ప్రసిద్ధగుణములచే ఆ రాముడు కిరణములచే వెలుగొందు సూర్యదేవునిబోలి యభిరాముడయ్యెను. అట్టి గుణసంభావితుని, ప్రచండవిక్రమక్రముని అఖిల దిక్పాలకసముని రాముని భూదేవి తనకు విభుడని తలచెను. రాజ్యాభిషేకవార్త వెలుగొందె ననుట.

హిందూసిద్ధాంతము - భారతదేశభవిష్యత్తు

భారతదేశమునకు 1947 వ సంవత్సరములో రాజకీయస్వాతంత్ర్యము గల్గినది. ఆత్మానుభూతిప్రవణములైన ప్రాచ్యదేశాలకు కేంద్రస్థానీయము కదా భారతదేశము. ఈ యిరువది నాల్గేండ్లుగను భారతదేశమునకు పశ్చిమయూరపు ఉత్తరమెరికాదేశాలతోను అచట పెంపొందుచున్న సంస్కృతితోను మఱింత ప్రగాఢసంబంధ మేర్పడినది. వేలకొలది భారతీయయువకులు ఉన్నతవిద్యకై పాశ్చాత్యవిశ్వకళాపరిషత్తుల కేగుచు విజ్ఞానశాస్త్రశిల్పాదివిద్యలు అచ్చటి సాంఘికార్థికజీవితముపై చూపుచున్న ప్రభావమును గుర్తించుచునే యున్నారు. ఐహికవిషయములలో భారతదేశము వెనుకబడియున్నందుకు వారు నిరుత్సాహులై, ఆ వెనుబాటును తొలగించి, ప్రజల జీవితసౌఖ్యముల హెచ్చించి, ప్రపంచసమాదరమును బడయవలె నని తహతహపడుచున్నారు. ఇహలోకసుఖసాధనైకప్రవణమగు పాశ్చాత్యసంస్కృతికిని ఆముష్మికాధ్యాత్మికసాధనైకప్రవణమగు భారతీయసంస్కృతికిని గల అంతర మపార మని దుస్తర మని వారి విశ్వాసము. భారతీయులు తమకత్యంత ప్రియములైన పారమార్థికలక్ష్యములను కొన్నింటిని వదలుకొన్ననే గాని ఈ దేశమున కిప్పటి ప్రపంచమున చక్కని సమన్వయము గల్గదని - పాశ్చాత్యీకృతులైన వీరి వాదము. కాని అట్లు ఆధునికాశయములను పైని గ్రుక్కితిమేని భారతీయుల వీర్య మెందుకొని పోదా - అని ఈ దేశమునను విదేశములందును కొందఱడుగుచున్నారు. ఆ ప్రశ్ననే మఱొకరీతిని

రూపొందింపవచ్చు: భారతీయుల యాచార సంప్రదాయములకు రూపేర్పఱచి వానిని వేల కొలదిసంవత్సరములుగా స్థిరముగ నిల్పిన హిందుతత్త్వమునకు ఆధునికప్రపంచమున స్థానము లేదా? తన ఆధ్యాత్మికసంప్రదాయమును వదలుకొన్నచో భారతదేశమునకు బ్రతుకు కలదా?

నవ్యభారతము రూపుదాల్చినది 1757 కును 1857 కును నడిమిశతాబ్దిలో. ఆంగ్లేయుల ప్రభుత్వమప్పుడు దేశమున స్థిరపడి బలపడినది. ఆంగ్లవిద్యావిధానము నెలకొన్నది. ఆంగ్ల విద్యావిధానముద్వారా భారతీయులకు పాశ్చాత్యనాగరకత తెలియవచ్చినది. తమ సంఘ మెంత శోచనీయదశలో నున్నదియు వారు గుర్తించిరి. సాంఘికార్థిక పారమార్థిక విషయములలో భారతదేశ మెంతో అధోగతి నందియుండిన దని వారు గ్రహించిరి. సంఘ సంస్కారాభినివేశ ముత్కట మగుటచే కొందఱు క్రైస్తవమతమును ఆంగ్లజీవితవిధానము నవలంబించిరి. కొందఱు భారతీయులచే తమ దేశీయాధ్యాత్మికవిజ్ఞానసంపదను గుర్తింప జేయుటకును ఈ యాంగ్లవిద్యావిధానమే తోడ్పడినది. రాజారామమోహనరాయి - తిలక్కు - గాంధి - సుభాసచంద్రబోసు - మున్నగువారి దేశభక్తి నుద్దీపింపజేసి భారతీయ విజ్ఞానధ్వజములనుగా వారిని వెలుగొందజేసినది యీ యాంగ్లవిద్యావిధానమే. భవిష్యద్భారత దేశవైభవభవననిర్మాణ మొనర్పవలె ననిన ఆధ్యాత్మికవిజ్ఞానసంపద అను పునాది అవశ్యముండవలయు ననుట వీరికి తెల్లమయ్యెను.

పాశ్చాత్యసంపర్కముచే భారతదేశమున నావిర్భవించిన మతసంఘసంస్కారోద్యములు రెండు. మొదటిది బ్రాహ్మసమాజము. ఫ్రాంసు దేశములోని విప్లవమును పాశ్చాత్యుల 'యీశ్వరవాద' తత్త్వమును ఆదర్శములుగ గొని బ్రాహ్మసమాజీయులు హిందువుల క్రతు కలాపాలలో పెక్కింటిని ఖండించిరి, గుడులలో సాగు విగ్రహారాధనమును నిషేధించిరి, వర్ణ వ్యవస్థను త్రోసిరాజనిరి. స్త్రీవిద్యను వర్ణాంతర వివాహములను వర్ధిల్లజేయవలయు ననిరి. కొందఱు బుద్ధిమంతులు పలుమతములనుండి గ్రాహ్యాంశములుగ తమకు తోచినవానిని సేకరించి రూపొందించిన యీ యుద్యమము సామాన్యప్రజల జీవితమున కందుబాటు కాలేదు.

రెండవ ఉద్యమము ఆర్యసమాజమువారిది. దీనికి ప్రారంభకుడు దయానందసరస్వతిస్వామి. ఆంగ్లవిద్యావిధానముద్వారా దేశములో జొచ్చుకొనుచున్న పాశ్చాత్యవిజ్ఞానమునకు హిందూసనాతనమతానుయాయుల ప్రతిఘటనమే ఈ యుద్యమముగా రూపుదాల్చినది. దయానందుడు సంస్కృతభాషాపండితుడు కాని ఆయనకు ఆంగ్లవిజ్ఞానమునుగూర్చిన, భౌతిక శాస్త్రరంగమున పాశ్చాత్యులు సాధించిన సమున్నతినిగూర్చిన పరిజ్ఞానము బొత్తిగా లేదు. భారతదేశమందున్న చెడుగులను బాగుపఱచుట కాయన యుపదేశించిన మార్గము "మరల వేదములను, ముఖ్యముగా కర్మకాండను ఆశ్రయింపు" డనుట. జ్ఞానకాండలో, ఉపనిషత్తులలో, ఆయన కాసక్తి అంతగా లేదు. తక్కిన సంస్కర్త లందఱివలెనే దయానందుడును హిందూసంఘములో నున్న అన్యాయ్యములను పెక్కింటిని గుర్తించి, వానిని చక్కజేయుటకై 'విద్యావ్యాప్తి' 'వితంతూద్వాహము' 'వర్ణవ్యవస్థరద్దు' మున్నగువానిని బోధించెను. వేదములలోని జ్ఞానకాండమును మాత్రమే బ్రాహ్మసమాజీయు లవలంబింపగా కర్మకాండమునుమాత్రమే ఆర్య

సమాజీయు లవలంబించిరి. కాని మానవు నాధ్యాత్మికజీవితాభివృద్ధికి కర్మజ్ఞానములు రెండు నావశ్యము లనుటను ఆ యుభయసమాజములవారు విస్మరించిరి. కర్మకాండకును జ్ఞానకాండకును సమన్వయ మేర్పఱచిన మహానీయుడు శ్రీరామకృష్ణుడు. హిందుసిద్ధాంతమందలి వివిధకర్మల అనుష్ఠానముతో ఆరంభమైన యాయనజీవితము ఉపనిషత్ప్రతిపాదితమైన బ్రహ్మాద్వైతసాక్షాత్కారమున పర్యవసించినది. వేదాల సనాతనధర్మపు టన్నివిధములను ఆయన తన జీవితమున ప్రదర్శించి 'రామ' 'కృష్ణ' 'బుద్ధ' 'చైతన్య' ప్రముఖావతారపురుషుల కోవకు చేరినాడు. భారత దేశమెప్పు డెప్పుడు క్రొత్తవికాస మొందినను అందుకు మొదటిమెట్టు పారమార్థికపరత్వపునర్భవమే. కావున శ్రీరామకృష్ణుడే నవ్యభారతమున ప్రథమ దేశీయనాయకు డని చెప్పవచ్చు. భారతదేశస్వాతంత్ర్యోద్యమము దక్షిణేశ్వరమున నారంభమైనదనియు చెప్పవచ్చు. ఆధ్యాత్మికసామ్రాజ్యమే భారతీయుల స్వరాజ్యము. దానిని సాధించువిధానమును శ్రీరామకృష్ణుడు చూపెను. అతని శిష్యవరేణ్యుడు శ్రీ వివేకానందస్వామి భారతీయుల ఆధ్యాత్మికసందేశమును అమెరికాప్రముఖపాశ్చాత్యదేశములకు కొనిచనెను. భారతీయులకు స్వామిజీ "మీ పేదఱికమును నిరక్షరాస్యతయు సంఘదుఃస్థితియు తొలగవలె ననిన మీరు పాశ్చాత్యులయొద్దనుండి భౌతికశాస్త్రసాంకేతికవిద్యలను నేర్వవలయు"నని బోధించినాడు. ఆయన ఇటు అటు విశ్వ లాషి. ప్రాచ్యుల పారమార్థిక విజ్ఞానమును పాశ్చాత్యుల భౌతికవిజ్ఞానమును జతపఱచి అఖండజగత్తును రూపొందింపవలె నని కలలు కన్నవా డాయన.

మేరీతి నుండును? ఏ దేశపు భవిష్యత్తును గూర్చి చెప్పవలయు నన్నను, ఆ దేశపు గత కాల చరిత్రను పరిశీలించి చెప్పవలయును. ప్రాచీనకాలమున భారతదేశమున కుండిన సమున్నతుల విషయమున - ఇప్పటి చదువులు చదువుకొన్న భారతీయులకు పెక్కండ్రకు నమ్మకము కుదరకున్నది. మూడువేలేండ్ల కాలము భారతదేశమును అత్యుచ్చస్థాయిలో నుంచియుండినది ఆ దేశసంస్కృతి. ఏడువందల సంవత్సరములుగా మాత్రము భారతదేశము అధఃపతితమై యున్నది. నవ్యవిద్వాంసులు మూడువేలేండ్ల సమున్నతిని విస్మరించి ఏడు వందలయేండ్ల దుఃస్థితినిమాత్రము గుర్తించి ఈ పతనమునకు కారణము వీరిసంస్కృతియే అని అవిచారితముగ నిర్ణయించుచుందురు. భారతదేశము వివిధవిదేశపాలకుల యేలుబడిలో నుండిన కాలము దాదాపు వేయేండ్లు. ఆ పాలకులు దేశీయసంస్కృతిని రూపుమాపుటకును, విదేశీయసంస్కృతిని భారతీయుల నెత్తిని రుద్దుటకును బలాత్కారవిధానముల ననుసరించిరి. వానిని ప్రతిఘటించి భారతదేశము పోరాడవలసివచ్చెను. ఈ కాలమున భారతీయులలో పురోగమన ప్రవణత తగ్గి ప్రాతవడిన సంప్రదాయముల పట్టుకొని యూగులాడు నభిరతి మొగ్గినది. భారతము స్వతంత్రదేశముగ నున్నప్పటి చరిత్రను జదివినచో నిజముగ ఆ దేశమున కున్న గొప్పతన మవగతమగును. ఆ కాలమున భరతఖండమునకు విశ్వవ్యాప్తి చేకుఱెను. శిల్ప - సంగీత - సాహిత్య - తత్త్వశాస్త్రరంగములలో భారత దేశ మపూర్వాభ్యున్నతి నధిగమించినది.

శంకరాచార్యులకాలమునకు తరువాత హిందుతత్త్వశాస్త్రజ్ఞులు కొందఱు భౌతిక

ప్రపంచమును ఐహికజీవితమును నిరసింపనారంభించిరి. హిందువులకు పరమప్రమాణములైన వేదములు జీవితము వాస్తవమే అను దృక్పథమునే మనకు కఱపుచున్నవి. అవి 'జగత్తు లేదు పొ' మ్మనుట లేదు – "యచ్చ కించి జ్జగ త్యస్మిన్ దృశ్యతే శ్రూయతేఽపి వా అన్త ర్బహి శ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణః స్థితః' 'జగత్తులో మనకు కనబడుచు వినబడుచు నున్న ప్రతిదానికిని లోపలను వెలుపలనుగూడ వ్యాపించి నారాయణు డున్నాడు".

కలఁ డంబోధిఁ, గలండు గాలిఁ, గలఁ డా
కాశంబునం, గుంభినిం
గలఁ, డగ్నిన్ దిశలం బగళ్ల నిశలన్
ఖద్యోతచంద్రాత్మలం
గలఁ డోంకారమునం త్రిమూర్తులఁ
గవ్యక్తులం దంతటం
గలఁ, డీశుండు గలండు, తండ్రి, వెదకం
గా నేల యీయా యెడన్ ?
ఇందుఁ గలఁ డందు లేఁ డని
సందేహము వలదు, చక్రి సర్వోపగతుం,
డెందెందు వెదకి చూచిన
నందందే కలఁడు, దానవాగ్రణి, వింటే.

అని సర్వమును విష్ణుమయమనియే ప్రమాణగ్రంథములు తెలుపుచున్నవి. జీవితమునకును విశ్వమునకును గల ఆధ్యాత్మిక సార్థకతను వివరించుచు వేదకాలఋషులు భారతీయాధ్యాత్మిక సంస్కృతికి ప్రారంభకులైరి. కేవలము భౌతికజడశక్తులు పరమాణువుల కలిపియుంచుటచే రూపొందిన దీ జగత్తనుట కాదు వారి యభిప్రాయము. ఉన్నదంతయు బ్రహ్మమే. సముద్రమున కెరటము లెట్టివో, మండు నిప్పునకు 'రవ'లు ఎట్టివో – సృష్టిలోని వస్తుసముదాయ మట్టిది. వానికి ఉత్పత్తిస్థాన మాత్మ, ఉనికిపట్టు ఆత్మ, లయించుస్థానమును ఆత్మయే. అవినాశ్యమును నిత్యమును అమరమునగు ఆత్మ యనుటే మానవుని యథార్థస్వరూపము. మాయావశుడై మానవుడు తన్ను 'ఈ పేరివాడను' 'ఈ రూపమువాడను' 'జననమరణ సుఖదుఃఖ పుణ్యపాపాది ద్వంద్వములకు లోబడినవాడ' నని భావించుచుండును. మానవుని మాయావశ్యతను దొలగించి దివ్యత్వము నావిష్కరించుటే ఆస్తిక ధర్మలక్ష్యము. విశ్వవ్యాప్తమైయున్న పరమాత్మ అద్వైతము, శివము ఆనందపూర్ణము అమరము నిర్భయము. ఆ పరమాత్మ జగత్తును తననుండి వెలువఱచుచున్నది, దానికి తా నాధారమై యున్నది, తుదకు దానిని తానే ఉద్ధరించుచున్నది. హిందువుల యభిప్రాయమున ఆస్తిక్య మనగా సాక్షాత్కారమే కాని, ఏవో కొన్ని సిద్ధాంతాలను అనుసరించుట మాత్రమే కాదు. మానవునిలోని జఘన్యప్రకృతి నణచి ఉదాత్తప్రకృతి నుద్దీపింపజేయు విధానమును హిందు సిద్ధాంతము కఱపుచున్నది. మానవుడు ఈశరీర ముండగనే బ్రహ్మజ్ఞానముచే ముక్తుడు కావచ్చు ననుట ఉపనిషత్తుల ప్రతిపాదనము. ఆత్మైక్యమును సర్వమత సామరస్యమునే హిందూ యోగు లుపదేశించిరి.

పైని పేర్కొనబడిన నిత్యసత్యము హిందు నాగరకతను జీవితవిధానమును రూపొందించి, వాని కాధారములై యున్నవి. ఇవే భరతఖండవాసుల కందఱికి నత్యంతప్రియములై, వారికి పారమార్థికైక్యము సమకూర్చి – విదేశీయ దండయాత్రల వలని కల్లోలము లెంత పొటెక్కినను, భారతదేశమును విచ్ఛిన్నము కానీయక నిల్పినది. ఈ సత్యములకును పాశ్చాత్యుల శక్తిమహిమలను పెంపొందించిన నవ్యవిజ్ఞాన శాస్త్రమునకును సాంకేతికవిద్యకును

పొందుపొసగదని పాశ్చాత్యవిద్య నధికరించిన భారతీయయువకులు పొరపడుచున్నారు. నవ్య విజ్ఞాన సాంకేతికవిద్యలు పాశ్చాత్యులకు మహోన్నతులను సాధించి యిచ్చిన వనుట నిజమే. ఈ శాస్త్రవిజ్ఞానము గ్రుడ్డి నమ్మకాలకు గొడ్డలిపెట్టై పనివడినది. అది తర్కమునకు శోధనకు ప్రయోగమునకు నిలువగల వానినే అంగికరింపు డనును. సాంకేతిక విద్యకు పాశ్చాత్య సంఘముపై నున్న ప్రభావము మిక్కుటము. ప్రాచ్యదేశాలలో ఏటేట లక్షల కొలది ప్రజలను పొట్ట నిడుకొనుచున్న మన్నెజ్వరము, విషూచిక, మసూచి, విషజ్వరము, మారి, అతిసారము మున్నగు వ్యాధులు పాశ్చాత్యదేశాలలో వైద్యపు టదుపుకులోబడి పోయినవి. ఆ దేశాలలో విద్య చక్కగ వ్యాపించినది. మానవుల జీవితప్రమాణము హెచ్చినది. జీవితసౌకర్యములు వసతులు సమృద్ధిగ నున్నవి. పాశ్చాత్యదేశాలలో మతశ్రద్ధగల సామాన్యుడు క్రైస్తవ 'యూదియ' సిద్ధాంతాలతోను క్రతుకలాపాలతోను సంతృప్తి చెందుచుండును. చదువుకొన్నవారికి నచ్చునవి నైతికాదర్శములును, జనహిత సంపాదనమును.

జీవిత సౌఖ్యముల సమృద్ధిలో అత్యంత సమున్నతి నందిన పాశ్చాత్యుల దేశాలలో ప్రజలు అసంతుష్టికిని ఆశాభంగములకు లోనైయున్నారు. శారీరక వాంఛలను తీర్చుకొనుటకు దారులు వెరవులు సులభములు కావచ్చు కాని మనసులోని కలత నణచుకొను టెట్లు? మనశ్శాంతిని బడయు టెట్లు? నవ్యవిద్యావిధానముచే బుద్ధిగ్రాహ్యములగు విషయముల తెలిసికోవచ్చునేకాని, కలిగినచో నిక తొలగని వివేకమును సంపాదింపజాలము. దేహారోగ్యమును ఇంద్రియదార్ఢ్యమును చురుకైన ప్రతిభయు నున్నచో ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి నందవలె నను నభిలాష అణిగిపోవు ననుట ఐహికవాదుల భ్రాంతి. కాని శరీర సౌఖ్యానుభూతులకును దేశసేవ సంఘసేవవలన గలుగు నిర్వృతికిని పైమెట్టుదైన యొక సంతుష్టిని మానవుడు కోరుచున్నాడు. మానవుడు చెట్టువంటివాడు కాడు. దేవుడు మానవుని తన పోలికలో సృజించెను. మానవునిలో నున్న 'అనంత' తత్త్వము తాత్కాలిక క్షణికానుభవాలతో సంతృప్తి నందజాలదు. నిత్యము ననంతమునైన దానిని క్షణికములగు నైహికమార్గముల నావిష్కరింపగోరుటే నేటి విశ్వమును బాధించుచున్న వ్యాధి. ఈ వ్యాధికి మందు ఇది - అసంకుచితోదాత్తములగు పునాదులపై ఆస్తిక్య పునర్భవము నెఱవేఱవలెను. ఓ మానవుడా నీచరణములు భువిపై నున్నను. నీ మూర్ధము ఆధ్యాత్మికోన్నతస్థాయి నధిరోహింపవచ్చు'' ననుట ఆస్తికధర్మము కావించు బోధ.

ఈనాడు ప్రపంచమున పాశ్చాత్య ప్రజాస్వామ్య వాదమునకును మార్క్సు వాదమునకును పోరాటము సాగుచున్నది. ఈ పోరాటమున మానవతతి ఆహుతి యైపోవునేమో అను భయము గలుగుచున్నది. ఈ పోరాటమును 'ప్రాచ్య' 'పాశ్చాత్య' సంప్రదాయ సంఘర్షణ యని సామాన్యముగా తలంచుచున్నారు. కాని అది అపోహ. మార్క్సువాదము 'ప్రాచ్య' సంప్రదాయము నుండి పుట్టుపొందినది కాదు 'ప్రజాస్వామ్య వాదము' 'మార్క్సు వాదము' అను నివి ఆర్థికదృష్టితో చూచినప్పు డేర్పడు విభేదములు. ప్రాచ్యదేశములందు హిందు - బౌద్ధ - మహ్మదీయమతములలో ప్రతిదానికిని పారమార్థికదృష్టి కలదే కాని కేవలార్థిక దృష్టియు యాంత్రికదృష్టియు వానియం దొక్క-

దానికైనను లేదు. పాశ్చాత్యుల భౌతికశాస్త్ర విజ్ఞానైహిక సంస్కృతినుండి పుట్టువొందినదే మార్క్సువాదము. కావున పాశ్చాత్యులు తమ సంప్రదాయమునుండియే తప్పబుట్టి తలకు చెప్పులుగోరుచు ఎదురు తిరుగుచున్న వర్గముతో నేడు పోరాడుచున్నారు. ఈ పోరాటమున ఆయుధబలముగాని రాజనీతిగాని పాశ్చాత్యులకు విజయమును సాధించిపెట్ట జాలవు. ఏలయన ఆర్థిక రాజకీయరంగాలలో మార్క్సువాదము కొన్ని దేశాలవారిని వశీకరించుకొనగలట్లు వేఱు ఏ వాదమును వశీకరించుకొన జాలదు. మార్క్సువాదములో ప్రగతివ్యంజకములైన ఆశయములు గలవు. ఆశయములను ఆశయములతో ప్రతిఘటింపవలయునే కాని ఇతరములతో ప్రతిఘటించుట నెగ్గదు. ఆధ్యాత్మిక దృష్టిని పారమార్థికదృష్టిని ప్రజలలో పెంపొందించినచో అది మార్క్సువాదమును మార్పొందించును లేదా దానిని పూర్తిగా కరగించి వేయును. ఇందు భారతదేశము పాశ్చాత్యదేశాలకు చేయూత నొసగగలదు.

హిందూ జీవితవిధానము ఆధునిక ప్రవణతలకు విరుద్ధమైనది కాదు. జీవుడు దేవుడే అనుటను సాక్షాత్కరించుకొన్నప్పుడే ప్రజాస్వామ్యము స్వాతంత్ర్యము సంఘధర్మపరత అనెడి యాధునిక లక్ష్యములను - సమగ్రముగ సాధించుట వీలగును. జీవుడు దేవుడే అను నధ్యవసాయము కుదిరినప్పుడు ప్రతి మానవునకును తోడి మానవులందు పూజ్యభావము స్థిరపడి విశ మగును. మానవతతి ఒక్కటే కాబట్టి నైతికమానము ధర్మము సర్వత్ర ఒక్కటిగానే యుండవలయును - ప్రాచ్యుల కొక్కటి పాశ్చాత్యుల కొక్కటిగాను, క్రైస్తవుల కొక్కటి క్రైస్తవేతరుల కొక్కటిగాను, తెల్లవారి కొక్కటి ఇతరుల కొక్కటిగాను ధర్మముండరాదు. ఆత్మ ఒక్కటే అనెడి వేదాంతలక్ష్యము ప్రపంచమున ఎంతగా వ్యాపించునో ఈర్ష్యాద్వేషము లంతగా రూపడంగి విశ్వశాంతి సంక్షేమములు సుప్రాపములగును.

ఆధునిక విద్యావిధానము ఒని కఱపు నందురు కాని "మామతమువారికే మోక్షము, అన్యమతములవారికి లే" దనెడి క్రైస్తవయూదియ-మహమ్మదీయ మతాలవారి దృష్టి నేమందుము? 'ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదన్తి' అన్న వైదికద్రష్టలు మొదలుకొని "ఎన్ని మతములో అన్ని మార్గములు ఏకైక గంతవ్యమునకే" అని బోధించిన శ్రీరామకృష్ణుని వఱకును గల హిందూమహర్షులు మాత్రమే మతవిషయమున సమరససమన్వయపాఠము నుపదేశించినారు. 'అన్యమతములను తూలనాడకుము, అన్యమతాలవారిని ద్వేషింపకుము, నీవు నీ మతమునే ఆస్థతో అనుసరింపుము' అనెడి హిందూ సిద్ధాంతమే ఎంతయు సమంజసమైనది. విశ్వమానవులు దీనిని గుర్తించు కాలము భారతదేశమునకును సర్వభూమండలమునకును మహోజ్జ్వలమైన భవిష్యత్తు.

రూపాంతరము

శ్రీ అయ్యగారి రామచంద్రరావుగారు

(గతసంచిక తరువాయి)

సీ. నిఖిలపావనమైన నీకీర్తిఁ బాడుచు
      నీతుమ్మెదలు వెంట నేగుదెంచె
   నడవిలో గూఢుండవైన యీశుడ వని
      మునిరి కొల్వగ వచ్చె మునిగణంబు
   నీలాంబరముతోడి నీవు జీమూతమ
      వని నీలకంఠము లాడఁదొడగెఁ
   బ్రియుముతోఁ గోపికల్ వీక్షించుచుండాన
      నిను జూచు నదె హరిణీచయంబు

ఆ. నీవు నింద వనుచు నిర్మలసూక్తులు
   పలుకుచున్న విచట బరభృతములు
   నేడు విపినచరులు నీవు విచ్చేసిన
   ధన్యులైరి గాదె తలచిచూడ.

ఆ విగ్రహము ప్రేమమాధుర్యమును స్వయముగ నాస్వాదించుచుండ, మన మానంద మందిరమున బ్రక్కగా నిలిచి ఆనందవిహ్వాలులమై నిర్నిమేషనయనములతో జూచుచుందుము. అందుకనియే మువ్వాక్రీడ భిక్కరిలీల యని భాగవతోత్తములు చెప్పుదురు. ప్రేమ వ్రతోద్యాపనమైన గాని ఈ సందర్శనము లభ్యముకాజాలదు. ఆ యుద్యాపన మెప్పుడగునో చెప్పుట కష్టము. ఒకజన్మముననో, లేక అనేకజన్మములనో ఆ ప్రేమవ్రత ముద్యాపనము గావలయును. అప్పుడు ప్రాణమధ్యమున బాహ్యాంతరముల చిదానందపరిపూర్ణుడు, ఘనరసామృతస్వరూపుడు, భగవంతుడు వెలువడి తన మృదుకరపల్లవముల జాచి, భక్తుల నాలింగనము చేసికొనును. ప్రేమవ్రతోద్యాపనమగులోపల గడవవలసిన అవస్థ లనేకములు గలవు. ఆ ప్రత్యవస్థయు రూపాంతరమే. ప్రతి రూపాంతరము సత్యమే. అయినను ఉద్యాపనానంతరము గల్గునది చరమరూపాంతరము. ఇట్టి రూపాంతరములతోడనే ప్రేమరాజ్యము విరాజిల్లుచున్నది.

ప్రథమమున ప్రేమస్వరూపము కనులకు బొడగట్టునప్పటినుండియు చరమావస్థవఱకును, సకలరూపములకును యథార్థస్వరూపమగు భగవంతుడు ప్రాణమధ్యమున తాండవమాడుచుండెను. ఈ తాండవము ననుభవించుటయే ప్రేమ. ఇట్టి ప్రేమానుసంధానమునకు ఆలంబనమగునదియే సత్యము. ప్రాణవల్లభుడు తన ప్రేమరాజ్యమునకు దీసికొని పోవుటకే మురళిని పలుగతుల వాయించుచున్నాడు. ఇంద్రియ ప్రేరణమునే భగవంతుని ఆహ్వాన మని పలుమారు భ్రమపడుచుందుము. కాని, ప్రేమ ఇంద్రియజగత్తునందు ప్రారంభమై, అతీంద్రియ జగతునందు పరిపక్వ మొందును. ఇంద్రియము లెప్పుడును అతీంద్రియుని నిర్దేశించుచుండును. శబ్దము అశబ్దమును, స్పర్శ అస్పర్శను, రూపము అరూపమును, రస మరసమును, గంధ మగంధమును జూపుచుండును. ఇది ఇంద్రియధర్మము. ఆ యఖండసత్యరాజ్యమునందు దేనిని విసర్జించుటకు వీలు లేదు. ఏ యింద్రియమును విసర్జించినను సత్యమునకు వికలత్వము చేకూరును. సమగ్రసత్యము హృదయమున నుద్దీపనమైనప్పుడు, మన సామాన్యేంద్రియములు రూపాంతరము నొందును. ప్రేమమాత్రము మార్పునందదు. ప్రేమ గాఢమైనకొలదిని, మనచితమునందలి జడత్వము తొలగును. దివ్యదృష్టితో చూచిన యేవస్తువును జడముకాదు సర్వమును చిన్మయము.

ఇట్టి యుజ్వలావస్థ నొందనివాడు కవిత్వము చెప్పజాలడు. శిల్పమును రచింపజాలడు. కవితా

ప్రయోజనమును శిల్పప్రయోజనమును జీవిత విలాస ప్రతిపాదనమనియు, ధర్మమునకును వాని కిని ఎట్టి సంబంధమును లేదనియు చెప్పువారు కొందఱు గలరు. ధర్మమన నింగ్లీషులో జెప్పబడు "రిలిజియను" అని వారి యభిప్రాయము. మనవారు జీవనమును ఖండఖండములుగ విభజించి, అందొక్క ఖండమున కీ ధర్మము నంటగట్టిరు. ధర్మజీవన మొక యావరణమందు బద్ధమై యుండను. కళలకు రససాధనయే ఆధారము "వాక్యం రసాత్మకం కావ్యమ్" సకలరసములకు నాధారమును, ఆకరమును అగు నిఖిలరసామృతమూర్తిని వీడి, రససాధన సార్థకత నొందుటకు వీలులేదు రససాధన లేని నాడు రససృష్టి ఆత్మవంచన మగును. ఇంద్రియములందు బంధింపబడియుండుట విలాసధర్మము కాదు. విలాసము తన విషయమును బురస్కరించుకొని తన్మయత్వ మొందును. తన యావేగబలముచే ఇంద్రియగ్రామము నతిక్రమించి అతీంద్రియరాజ్యము జేరును. అప్పుడు రూపమునం దరూపమును, శబ్దమునం దశబ్దమును విలసిల్లును. కేవల మింద్రియరాజ్యమం దాబద్ధులగువారు విలాస వివర్తనము ననుసంధానము సేయజాలరు. వారు కాల్పనిక జగత్తు నొకదానిని సృష్టించుకొని అందు కళలను బ్రతిష్ఠింపజూతురు. వా రాశ్రయించునది అనుభవవిషయము గాదు. వారికళలు సత్యప్రతిష్ఠితములు కావు. ఇంద్రియములు చూచునది వస్తువుల బాహ్యవిషయము. వస్తు స్వరూపమును జూడవలె ననిన అతీంద్రియ రాజ్యమును మేల్కొల్పక తప్పదు.

అతీంద్రియమన్న ఇంద్రియములను నిరసించుట కాదు. ఇంద్రియముల నాశ్రయించియే అతీంద్రియుని చేరవలయును. పాశ్చాత్య తర్కమును, మన దేశమందు మధ్యయుగమున ప్రబలిన మాయావాదమును, ఇంద్రియములకును, అతీంద్రియములకును విరోధము గల్పించి, ధర్మజీవనమును కృత్రిమముగను, రసహీనముగను జేసివైచినవి. "దేవుడు ఇంద్రియ గోచరుడు కాడు. ప్రపంచము జడము. మానవ ప్రవృత్తి అపవిత్రము" అని కొన్ని నీతివాక్యములను మనమునం దుంచుకొని, మానవుడు తనచుట్టు నొకగిరి గీసికొని, ఒక అసత్యపీఠమును బ్రతిష్ఠించినంత మాత్రమున నది దేవుడగునా? మానవ ప్రవృత్తి సత్యము కాదా? ఇంద్రియ ప్రవృత్తియందు భగవత్సాక్షాత్కారము లేదా? ఇంద్రియలోకమును వీడి మానసిక కల్పనతో నొక పవిత్రలోకమును సృష్టింపబూనుకొనుట అంతరిక్షమున సౌధమును నిర్మించుటవంటిది. మానసికోపాసన యను పేరుతో మానవులు మిథ్యారాజ్యమును జేరుచున్నారు. చిత్తము జడమైనప్పుడు ప్రపంచమంతయు జడముగనే కన్పట్టును. ఇంద్రియము లపవిత్రములైనపుడు, ఇంద్రియముల కంధత్వమును, బధిరత్వమును సంఘటిల్లును. రూపమునందరూపమును జూడజాలక రూపమును విడనాడి కాల్పనికజగత్తులో సత్యమును ప్రతిష్ఠింపజూచుట ఆత్మవంచనము. ఈశ్వరుడు సర్వగతుడని ఒకచిలుక పలుకును బలుకుదురే కాని వారికి దేవుడు ప్రపంచబాహ్యుడు. వారు ప్రాణకుంజమున మురళీగానమును వినజాలక ఈశ్వరుడు సాకారుడా, లేక నిరాకారుడా యని కొన్ని యుల్పయుక్తులను ముఖస్థము చేసికొని ఆత్మవంచనము గావించుకొనుచున్నారు. అట్టివారికి కవితాగాన శిల్పాదికళల రససృష్టి బోధగమ్యమగుట యెట్లు?

భక్తిరసామృతమును గ్రోలిన పరమ భాగవతోత్తములు ఎట్లు ప్రాణవల్లభుని కనులార

గాంచి ధన్యులైరో మీ శుద్ధాంతఃకరణమున
నొక్కమారు యోచించి, రూపాంతర మన్న
నెట్టి రసావేశావస్థయో యూహించుకొనుడు.

సనకసనందనాదిముని
సత్తము లంచితయోగదృష్టిచే
బనివడి యాత్మలఁ వెదకి
పట్ట నగోచరమైన మూర్తి యి
ట్లనవరతంబు మానసనయ
నాంచలగోచరు డయ్యె నట్టి! యే
మన నగు వీరిపుణ్యమున!
కాదట నెట్టితపంబు సేసిరో

నిరయస్వర్గము లాత్మఁ గైకొనక తా
నిర్వాణమూర్తైన యా
హరి జూడన్, హరితోడఁ బల్క, హరి మే
నంటన్, హరిం బాడగా,
హరితో నేగ, సహాసనాస్తరణశ
య్యావాసులై యుండగన్,
హరిబంధుత్వ సఖిత్వముల్ గలుగు భా
గ్యం బెట్లు సిద్ధించెనో.

పురాణపఠనావశ్యకత

శ్రీ కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రిగారు

చేతనసృష్టిలోనెల్ల నరులు సర్వాధికు లగుటకుఁ గారణము జ్ఞానైకసాధనమగు మానవదేహమును దాల్చియుండుటయే. జ్ఞానమైహికము, నాముష్మికము నని రెండువిధములు. ఐహిక మన నిహమున మనుజుఁడు తన జీవితకాలమును గౌరవానందములతోఁ గడపుటకుఁ దగిన తెలివి. ఆముష్మిక మన జీవుఁడు పరమున శాశ్వతానందమును బడయుటకుఁ దగు తెలివి.

ఇందు మొదటి తెలివి నభివృద్ధిచేయుటకుఁ జతుష్షష్టికళలు, వ్యాకరణాదిశాస్త్రములు, లోనగునవి ప్రధానములు. రెండవ తెలివి నభివృద్ధిచేయుట కుపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రములు, భగవద్గీతలు లోనగునవి ముఖ్యములు. పూర్వజ్ఞానమునకంటె నుత్తరజ్ఞాన ముత్కృష్టమైనది. కాని యుత్తరజ్ఞానసౌధారోహణమునకుఁ బూర్వజ్ఞానము సోపానపరంపరవంటిది.

ఈ లౌకికాలౌకికజ్ఞానములు రెండును నొకదానితో నొకటి సమ్మిళితమై యంగాంగీభావమును బొందినపుడే మానవునకుఁ బరిపూర్ణలాభమును గలిగించుచున్నయవి. అందువలననే మనపూర్వులీరెంటిని గలిపియే బోధింపఁదొడఁగిరి. కావుననే సనాతనధర్మములన్నియు నిహపరముల రెంటిని సంపాదింపఁదగినవిగ నున్నవి కాని వేఱుపడియుండలేదు.

కాని మానవులీజ్ఞానద్వయమును సంపాదించుటలోఁ జాల శ్రమపడవలసియున్నది. జ్ఞానసాధకములగు నసంఖ్యేయగ్రంథముల జదువుటకుఁ బరిమితకాలజీవులగుమర్త్యులు శక్తులు కాఁజాలరు. చదువుటలోనొకకొందఱు కృతార్థులైనను, వానియందలి గంభీరభావము, నాత్మానుభవమునకుఁ దెచ్చికొని యుత్తీర్ణుఁ డగువాఁడు వేయింటికొకఁడుండునో యుండఁడో తెలియదు.

కావుననే దయామయు లగుమహర్షులు కేవల శాస్త్రములచే విషయమును బోధించి

స్త్రీపురుషాది సకలమానవసంఘము నుభయజ్ఞానానుభవసంపన్న మగుదానినిగాఁ జేయుట యత్యంతదుష్కర మని తెలిసికొని, యొక గ్రంథము చదువుటచేతనే జ్ఞానద్వయమును ననుభవములోనికిఁ దెచ్చి, యాచరణోపయుక్త మగునట్లు చేయుటకు శాస్త్రీయవిషయములఁ జక్కని కథలతోఁ జేర్చి బోధించిన సుబోధ మగునితలఁచియసంఖ్యేయామూల్యోపాఖ్యానములచే నొప్పుచున్న పురాణముల శ్రోతృజన చిత్తరంజకములగునటుల విరచించియున్నారు.

ఈ పురాణనాయకపావనజీవచరితలు చదువరుల కత్యంతానందసంధాయకములగుటయే కాక, కామాదిదుర్గుణదూషితములైన మానవహృదయములఁ జక్కఁబఱచి, శీలసంపన్నములగునటుల చేయుచున్నవి. కావుననే మహర్షులకుఁ బిమ్మటఁ గాళిదాసాదికవివరులెల్లరును సామాన్యముగాఁ బురాణపురుషులనే నాయకులనుగాఁ దీసికొని, రసభరితములగు నుత్తమకావ్యముల విరచించి యున్నారు. పరమపావనచరితులగు పుణ్యపురుషుల జీవితములఁ జదువుటచేఁ గలుగు లాభమునకు మేర లేదు. "జాతీయ వీరచరితములఁ దెల్పు గ్రంథసముదాయము, సమస్త కాలములందును, సమస్తదేశములందును, నిక్కమైన విద్యకును, సౌశీల్యమునకును, మూలాధారము" అని కుమారస్వామి పండితుఁడు, జాతీయవిద్యావ్యాసమున వ్రాసి యున్నాఁడు.

పురాణవర్ణితములగు గజేంద్రాదితిర్యగ్జంతువులయు, ధ్రువప్రహ్లాదాది బాలభాగవతోత్తములయు, నభిమన్యుప్రభృతియావనవీరులయుఁ, గర్ణార్జునాదిప్రౌఢవీరులయు, శిబిదధీచ్యాదిదానవీరులయు, హరిశ్చంద్రాదిసత్యవీరులయు, శ్రీరామాది పితృవాక్యపరిపాలకులయు, నలప్రభృత్యేకపత్నీవ్రతశోభితులయు, విదురాదినీతిధౌరేయులు, భీష్మాదిస్వార్థత్యాగగరిష్ఠులు, శ్రీశుకాదిపరమవైరాగ్యసంపన్నులు, జనకాదిజ్ఞానిసార్వభౌములు, వసిష్ఠాదిబ్రహ్మర్షులు మున్నగువారివియు, లోకపావనచరితలగు సావిత్రి, సీత, దమయంతి, చంద్రమతి, ద్రౌపది లోనగు సాధ్వీలలామలయొక్కయుఁ బవిత్రనామములు విన్నమాత్రముననే శరీరములు పులకరించుచుండ, నిఁక వీరిపావనదివ్యజీవచారిత్రములఁ జదువునపు డేయార్యుని చిత్తము ద్రవింపకుండును? ఏ భారతీయుని నేత్రములనుండి యానందాశ్రువు లొలుకకుండును? ఏ హైందవుని దేహము పరవశము కాకుండును?

ఈ పావనచరితములఁ జదువునపుడు, కేవల స్వలాభములకొఱకుఁ బేరాసతోఁ బరుగిడువారుకూడ నిశ్చేష్టితులై స్థాణువులవలె నిలుచుటయే కాక, తాము చేయుచున్న కుత్సితకృత్యముల స్మరించి, లజ్జితులై దేహత్యాగమునకైనను, లేదా తమ నడతను జక్కచేసికొనుటకైనను ద్వరపడుచుందురు.

ఈ తీవ్రపావనపురాణవైరాగ్యమే యాచరణకాలమువఱకును మానవహృదయముల నిలిచియున్నచో నీలోకమున నింద్యములగు నీర్ష్యాసూయాదిదుర్గుణము లెచట నిలువఁగలవు? దుఃఖమునకుఁ దావెయ్యది? పురాణపఠనోదితజ్ఞానచంద్రచంద్రికలు హృదాకాశమునఁ బ్రకాశించుచున్నపుడు, నరుఁడు కామాదిదుర్గుణాంధకారవిముక్తుఁడై కేవల ప్రేమామృతమానసుఁడై సమబుద్ధితో సోదరజాతి నాదరింపఁ గోరుచుండును.

కావున మానవమనస్సీమను సదా యీ జ్ఞానకళలు ప్రసరించుటకుఁ దఱచు పురాణపుణ్యకథలు చదువుచుండవలయును. కొందఱు

పురాణములయందు విరుద్ధకార్యములతో నిండి యున్న పిచ్చికథలు కలవనియుఁ, గావున నట్టి యసంభవవిషయములఁ జదువుటవలన జనులకు మూఢవిశ్వాసములు హెచ్చుచున్నవనియు, నొకవిరోధమును జూపుచున్నారు. కాని యిది యొకవిరోధాభాసము.ఇది పురాణసంప్రదాయ మెఱుఁగనివారి కేదయించుచుండును.

పురాణవర్ణితములగు విషయములు యథావృత్తములనియు, నర్థవాదములనియు రెండు విధములు. యథావృత్తములన, నిజముగా జరిగినవిషయములు. పురాణముల వర్ణింపఁ బడిన యథావృత్తములగు విమానవిహారాదులును, శాపానుగ్రహములును, గాలత్రయపరిజ్ఞానములును, మొదలగు నద్భుతవిషయములు నేఁటికి బహుపురాతనము లగుటచే నప్పటి తపోమహిమలును, అప్పటి యాధ్యాత్మికజ్ఞాన సంపదలును,అప్పటియింద్రియనిగ్రహములును, అప్పటి భౌతికశాస్త్రజ్ఞానములును, లోనగు శక్తిసామర్థ్యములులేని యిక్కాలపు నవనాగరకుల కవి విరుద్ధములుగాఁ దోఁపవచ్చును గాని యంతమాత్రమున నవి యసంభవములు కాఁజాలవు. శాస్త్రజ్ఞుల కట్టివి విపరీతములుగఁ దోఁపవు.

దినమునకు మూఁడుసారులు భోజనమును బదిసారులు ఫలాహారము నుండినఁగాని నిలువ లేని దుర్బలమానవునకు, నేకాదశియుపవాస మన్న నసంభవకార్యమని తోఁపవచ్చును. అంతమాత్రమున నేకాదశీవ్రతగరిష్ఠుల కది యసంభవకార్యమగునా? నాగరకాగ్రేసరులును భౌతికశాస్త్రనిపుణులునగు పాశ్చాత్య పండితులు మనపూర్వులు పురాణముల వర్ణించిన యద్భుతవిషయముల నిప్పుడు శాస్త్రప్రమాణములచే స్థిరపఱచుచున్నవారు. వీని నన్నిటి నిటఁ జర్చించిన వ్యాసము విపులమగు నని విడిచితిని.

అర్థవాద మన నొకప్రధానవిషయమును బోధింపఁదలఁచి, దాని నొక కల్పితకథలోఁ జేర్చి బోధించుట. ఎట్లన నెంతటి సహజశత్రువులైనను వైరమును వీడి యేకీభావమును బొంది, పట్టుదలతోఁ బనిచేసినపక్షమున మృత్యువునుగూడ సాధింపనగు నుపాయముల సంపాదింపవచ్చుననియు, నట్టిపూనికకల కార్యశూరులకు భగవంతుఁడుకూడఁ దోడ్పడు ననియుఁ, గాని కామాంధత ఫలసిద్ధికి భంగకారియనియు నీలోనగునీతిని బోధింపఁదలఁచి, యా విషయమే క్షీరసాగరమథనమని యొక కథగా వర్ణింపఁబడినది.

ఇటఁ గథ యథార్థమా అయథార్థమా అనువిషయము ముఖ్యముకాదు. మఱేమన సంఘీభావము సకలకార్యసాధకమనెడి యిందలి నీతియే ముఖ్యము. ఇట్టి యర్థవాదము లనేకములు పురాణములయందుఁ గలవు. ఈరీతిగా నర్థవాదములద్వారా విషయముల బోధించుట వేదములనాఁటినుండియు వ్యవహారములో నున్నది. కావునఁ బురాణములుబోధించు విరుద్ధ విషయము లెవ్వియును లేవు. కొందఱాధునికులు పురాణములు బహుపురాతనములగుటచే నాధునికనాగరకులు గ్రహింపఁదగిన జ్ఞానము కలవిగా నుండలేదని పలుకుచున్నారు. కానియిది యొకతప్పుటూహ. ప్రాఁతదైనంతమాత్రము ననే గ్రాహ్యము కాకపోదు. అట్లు కాదందురా బహుపురాతనములగు రత్నకాంచనాదులెల్లఁ ద్యాజ్యములు కావలసివచ్చును. గ్రాహ్యతాగ్రాహ్యతలు, గుణాగుణముల నాధారముచేసికొని యున్నవికాని నూతనతానూతనతల నాధారముచేసికొని యుండలేదు.

ఇట్లనుటచే మనోహరార్థసంపాదకము లగు నూతన గ్రంథములు గ్రాహ్యములు కావని నా తలంపుకాదు. మఱేమనఁ బాఁతవన్న మాత్రమున బురాణముల నవమానించి క్రొత్త వన్నమాత్రమున నూతనగ్రంథములే ముక్తి హేతువు లని తలఁపరాదు. నూతనముగాఁ దన పాణిగ్రహణ మొనర్చిన మోహనాంగిఁ జూచిన మాత్రమున సర్వమునకును నామెయే గతియని తలఁచి, సదా తన శ్రేయస్సును గోరు మాతృదేవతను వృద్ధాంగన యని పూజింపకుండుట నీతికి దూరము కదా ?

ప్రియపల్కు మనోహర ప్రియోక్తుల నాదరింప వలయును, శ్రేయస్కరము లగు మాతృదేవత హితబోధలను మన్నింపవలయును.

అదిగాక భూతమునకును వర్తమానమునకును సంబంధము విడిపోరాదు. అట్టి కలయిక పురాణపఠనమునంగాని నిలుపదు. జపాను దేశ ప్రస్తుతపు ఘనత యంతయు దాని పురాతన చారిత్రమునందు, గౌరవముంచుటచేతనే కలిగినదని చరిత్రాభిజ్ఞులు తెలుపుచున్నారు అంతగాఁ బ్రాచీనముగాని జపానుదేశచరిత్రయే యిట్లుండ బహు పురాతనమగు మన దేశ చారిత్రమునుగూర్చి తెలుపవలసిన దేమున్నది! హిందూదేశమునందలి ప్రస్తుత విద్యాభ్యాస పద్ధతికంటె జపానుదేశమందలి స్వదేశచరిత్ర బోధతోఁ గూడిన మార్గము చాల బాగుగా నున్నదని, ఫ్రెడరిక్ హారిసన్ దొరవారు తెల్పియున్నారు.

శాకాహారమునకు నలవాటుపడిన జీర్ణాశయమునకు శాకాహార మిచ్చినపుడే యది దానిని సుఖముగ జీర్ణముచేసి, దేహపోషకములగు సప్తధాతువులను బుట్టించును గాని, అనభ్యస్తమగు మాంసాహారము నిచ్చిన దానిని సుకరముగ జీర్ణము చేయఁజాలక పోవుటయేకాక వ్యాధిని దుర్బలతను గూడఁ బుట్టించునటులఁ జిరకాలము నుండి భారతభాగవతాది పావనపురాణ విషయముల విని యానందించి బాగుపడుటకు నలవాటు పడియున్న భారతీయుల కంతగా నితర పురాణ విషయములు సుగ్రాహ్యములు కాఁజాలవు కావుననే—

“గృహోపకరణము లొక యింటినుండి మఱియొక యింటికి మార్చినట్లుగా, జాతీయ పరమావధు లొకజాతినుండి వేఱొకజాతికి మార్పఁదగినవి కా”వని కుమారస్వామి పండితుఁడు తెలిపియున్నాఁడు.

ఇట్లు ప్రాజ్ఞులగు వారనేకులు తలఁచియున్నారు. కావున ముందు మన దేశీయులకు స్వపురాణ విషయముల బోధించి, పిమ్మట దేశాంతర పురాణ చరితములఁ దెల్పినఁ దెల్పుదుముగాక. కొందఱకు గోక్షీరము లయ్యును జక్కెర చేర్చినఁగాని రుచింపనట్లు కేవల పురాణశైలి రుచింపకున్నచో, నట్టి వారికి సుబోధ మగునటుల లక్షణానుసారముగ గ్రంథముల వ్రాయుట యవసరమనియే నా తలంపు.

ప్రస్తుతము మన యాంధ్ర కవిసోదరులు కొందఱు వ్రాయుచున్న నవలలు పాఠకుల కంతగా నుపయుక్తము లగుచున్నటుల నాకుఁ దోఁపదు. మన పూర్వులు గ్రంథముల రచించుటలో నధికారి, సంబంధ, విషయప్రయోజనముల ముఖ్యముగ నేర్పఱచి గ్రంథసమాప్తిం జేయువారు. ప్రస్తుతమో ప్రయోజనశూన్యమగు విషయమును (కేవలకథను) ప్రధానము చేసికొని గ్రంథసమాప్తిని జేయుచున్నవారు. ప్రయోజనము నంతగాఁ బాటించుటలేదు.

కావుననే యీ నవీననవలలో కాలము గడుపుటకుఁ దగు కథలున్నవి కాని, కథ ముగిసినకడపటఁ బాఠకులు గ్రహింపఁ దగిన ప్రయోజనమును లేవు. ప్రాజ్ఞులగు పాఠకులు కేవల కథామాత్ర పాఠములచే నమూల్యమగు కాలమును వృథాచేయక, నీతిదాయకములగు గ్రంథరాజములఁ జదివి తమ జీవితముల సార్థకము చేసికొనవలయును.

ఆర్యుల పురాతనౌన్నత్యమును మనము తెలియఁ గోరుదుమేని తప్పక యీ పురాణ రాజములఁ జదివి తీరవలెను. వీనియందు వర్ణింపఁబడిన పట్టణముల నుద్యానవనముల, కోటల, సౌధవీథుల, వాహనాదుల, నితర సంపదల వైభవములఁ, జదువునపుడు భారతీయ పురాతనౌన్నత్యము స్మృతికివచ్చి వెంటనే పాఠకుని నేత్రములు మూఁతవడి, చేతనస్మృతి దక్కి చేతనున్న పుస్తకము క్రిందికి జాఱు నంతటి దేహాపారవశ్యము సంభవమగును.

పురాణనాయకుల యసమాన ఘనభావములు తెలియుటకు నిట నొకటి రెండు విషయములఁ దెల్పెదను. సంస్కృత వాఙ్మయమున నాదికావ్యమని పేరువడసిన శ్రీమద్రామాయణమునకుఁ గథానాయకులైన సీతారాముల పావన గంభీర భాషణముల నాలింపుఁడు. మీ రపుడు విస్మయానందభరిత మానసులై పురాణ సంపదలఁ దెలిసికొనఁగలరు.

శ్రీరామచంద్రుఁడు రావణ సంహారము కొఱకుఁ గపిసేనలతోనేగి సముద్రముకడ దిగియుండ, రావణానుజుఁ డగు విభీషణుఁడు మంత్రులతోవచ్చి యాకసమునుండి శ్రీరాముని శరణువేఁడెను. వీరాగ్రేసరుఁడగు శ్రీరాముఁడును మాఱుమాటాడక వెంటనే వాని కభయ మిచ్చెను. అపు డచట రాజనీతికోవిదులగు వానరవీరు లెల్లరును, నీతిశాస్త్ర ప్రమాణముల చేతను యుక్తివాదములచేతను విభీషణుఁడు క్రూరరాక్షసుఁ డనియు, దేవరకుఁ బ్రబల శత్రువగు రావణున కనుజుఁడనియుఁ గావున వీనిఁ జేరఁదీయరాదనియు బహువిధముల బోధించిరి. వారికి రాముఁడు తెలిపిన దేమన:—

శ్లో. సకృదేవ ప్రపన్నాయ
తవాస్మీతి చ యాచతే
అభయం సర్వభూతేభ్యో
దదామ్యేత ద్వ్రతం మమ
మిత్రభావేన సంప్రాప్తం
న త్యజేయం కథఞ్చన
దోషో యద్యపి తస్య స్యా
త్సతామేత దగర్హితమ్.

అనఁగా "నొక్కసారి నాకుఁ బ్రపన్నుఁడై నీవాఁడ ననిన వెంటనే వాని సర్వభూతముల నుండియుఁ గాపాడెదను. ఇట్లు చేయుట నాకు వ్రతము, పైకి మిత్రభావమును వెలడించుచు నాయొద్దకుఁ జేరినవాని నెట్టి యిక్కట్టులు వచ్చినను సరకుసేయక కాపాడువాఁడనే కాని విడుచువాఁడను గాను. ఒకచో వాఁడు లోఁగపటియైన నా దోషము వానిదే. దాన సత్పురుషుల కెంతమాత్రము లోపము లేదు"

ఇట్టి స్వసుఖ నిరభిలాషులును, బరసుఖ ఘటనాపటిష్ఠులు నగు పురాణ పుణ్యపురుషుల చరితములఁ జదివిన గలిగెడి గుణసంపద మఱే మార్గమునఁ గలుగఁగలదు?

ఇఁక నీవీర నాయకుని యిల్లాలగు సీత యెంతటి పావన గంభీర భావముగలదో వినుఁడు. రావణ సంహారానంతరము రాముని యాజ్ఞానుసారము హనుమంతుఁడు సీతకడకేగి శ్రీ(రా)ముని విజయవార్తను దెలిపి, యచటఁ గావలి

యున్న రాక్షసాంగనలఁ గడతేర్చుటకు సెల వొసంగుమని కోరెను. అప్పు డా సాధ్వి యిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

> రాజసంశ్రయవశ్యానాం
> కుర్వతీనాం పరాజ్ఞయా
> విధేయానాంచ దాసీనాం
> కః కుప్యే ద్వానరోత్తమ?
> ప్రాప్తవ్యం తు దశాయోగా
> న్మ యైత దితి నిశ్చితం
> దాసీనాం రావణస్యాహం
> మర్షయా మీహ దుర్బలా.

అనఁగా వానరోత్తముఁడా, ఒకరాజు నాశ్రయించి యతని యాజ్ఞానుసారము కార్యములఁ జేయుచుఁ దమ యేలికకడ వినయముగ సంచరించుచుఁ బరాధీనలైయున్న దాసీ జనులపైఁ గోపమేల? నన్నిటు బాధించినది నా దుర్దశయే కాని వీరుకారు, వీరు తమ ఱేని యాజ్ఞానుసారము నన్ను బెట్టిన బాధల సహింతునే గాని వీరిని బాధించుటకు నిష్టపడునంతటి కఠినాత్మురాలను గాను'' అని.

ఆర్యులారా, యింతకంటె నుదారాశయములు కలవా? ఈమెకంటెను బావనచరితలు కలరా? ఈ క్రూర రాక్షసాంగనలు క్షణమైనను దన సౌభాగ్యదైవతమగు ప్రాణేశ్వరుని స్మరించుటకైన నవకాశమీయక, తుచ్ఛబోధలచేతను, క్రూరకృత్యములచేతను, అహర్నిశ మొక్కరీతిని బాధించిరే? అట్టి కఠినాత్మల సీతయేకాక మఱెవరైనను ముక్కల క్రిందఁ గోయింపక విడుతురా?

ఇట్టి యద్భుత చరితముకల సాధ్వీమతల్లు లెందఱో మన పురాణముల యందుఁ గలరు. మానవులఁ జైతన్య కళాపూర్ణులనుగాఁ జేయుటకీ వీరమాతల చరితములకంటె వే ఱేమి కావలయును? లోకముల నన్నిటి నానందపరవశములుగను, శీలవంతములుగను, జేయుట వాల్మీకి రామాయణ మొక్కటి చాలదా? సంస్కృత వాఙ్మయమున నున్న యిట్టి ఘనవిషయముల సర్వజనగ్రాహ్య మగునటులు మృదుశైలిని పుస్తకముల వ్రాయుటకంటెను, వ్రాయించుటకంటెను, మనమాంధ్రభాషకుఁ జేయు శాశ్వతోపకార మెయ్యది?

ఆర్షకుల ప్రసూతులగు భారతీయులు స్వగ్రంథముల నోర్పుతోఁ జదువక, యలసులై చెప్పెడుమాటలను విని, యమూలార్థ సంపన్నములగు పురాణములయెడ నీరసభావమును జూపుట కడు శోచనీయము. ఘనహృదయులారా, మన మీ యార్యావర్తము నందలి సోదరీసోదరుల నెల్ల క్షేమంకరమగు నొక్క గమ్యస్థానమునకే నడుపఁదలఁచినచోఁ బురాణ పుణ్యకథల బోధించినఁగాని, మన మనోరథ మీడేఱ నేరదు.

మఱియు నీపురాణములు, దేశచారిత్రముల దర్పణములకరణిఁ బ్రతిఫలింపఁ జేయుచున్న యవి. మానవు లెంతవఱకు స్వదేశ చరిత్రను దెలియకుందురో యంతవఱకుఁ దమ యుద్యమముల ధైర్యోత్సాహములతో నుపయుక్త మార్గముల నడుపఁజాలరు. మఱియు నట్టివారు స్వదేశీయు లనిపించుకొనుటకుఁ గూడ నర్హులు కారు. కావున స్వదేశచరిత్రాభిమాను లెల్లరును బురాణముల నామూలాగ్రము పఠింపవలయును.

కొందఱు మనమిపు డిరువదియవ శతాబ్దమున నున్నవార మనియు నందుమూలముగ మనపూర్వు లిట్టి నాగరకతలేక మృగప్రాయులుగా నున్నపుడు వ్రాసిన పురాణములఁ జదువుట తెలివితక్కువ యనియు వ్రాఁతలయందును

ప్రసంగములయందును గూడ నిర్లజ్జముగాఁ దెలుపుచున్నవారు.

కాని యిది యొకపిచ్చితలంపు. ఏలయనఁ బూర్వమెవరిపూర్వులు జ్ఞానశూన్యులై మృగములవలె మెలఁగుచుండెడివారో, అట్టి సంతతివా రొకశతాబ్దమునకంటె వేఱొక శతాబ్దమునందుఁ గ్రమాభివృద్ధి నందుచున్నపుడు అట్లు తలఁచుట యుక్తమే కాని భారతీయుల స్థితి యట్టిది కాదు. ప్రస్తుతఖండాంతర వాసుల పూర్వులు గృహవస్త్రాదినిర్మాణముల నెఱుఁగనపుడే యెవరిపూర్వులు గృహాదినిర్మాణములఁ బ్రావీణ్యమును గాంచియుండిరో, ఇతర దేశీయుల పూర్వులు, అక్షరములఁ గూడ నెఱుంగని యపుడు, ఎవరిపూర్వులు రసభరితము లగు గంభీర కావ్యరచనలయందు వన్నెకెక్కిరో, పెక్కుల, దేశాంతరములెల్లనవిద్యాముద్రితములై యుండ, నెవరిదేశమున సకలకలాపూర్ణుఁడగు ప్రబోధపూర్ణచంద్రుఁడు ప్రకాశించుచుండెనో, అట్టి యార్షకులప్రసూతు లగు భారతీయులు పైయట్లుతలఁచుట యెట్లుపొసఁగును? వీరిపుడు ఖండాంతరవాసులగు శాస్త్రవేత్తలు, ఆర్షపురాణములఁ జదివి యందలి యమూల్యవిషయముల శ్లాఘించుచుండుటను గని, విన్నంబోయి మిన్ను చూచుచున్నవారు.

కొందఱు నవమేధావులు తాముకోరు లౌకికానందము లేవియో కొన్ని పురాణముల యందు లేవని పావనచరితములగుపురాణములఁ ద్యజించుచున్నవారు. వీరియవస్థఁ జూడ నీ క్రిందిశ్లోకము స్మరణకు వచ్చుచున్నది.

శ్లో. కేఽమీ లోహితలోచనాస్యచరణా
హంసాః కుతో మానసాత్
కిం తత్రాస్తి సువర్ణపంకజదళా
న్యంభ స్సుధాసన్నిభం
తత్తీరం కిము రత్నఖండరచితం
కల్పద్రుమావేష్టితం
శంబూకాః కిము సన్తి నేతి చ బకై
రాకర్ణ్య హీహీకృతమ్.

మఱికొందఱు మేమీపురాణములు సంఘోపయోగము లగునేమోయని పరిశీలించితిమి కాని యట్టి యుపయోగ మేదియుఁ గానరాదు సరియేకదా, యివి యింద్రియానందములు తుచ్ఛము లనియు, సంసారము దుఃఖభాజనమనియు, నిస్సంగతయే ముక్తిహేతు వనియు, నిట్లు పిచ్చివైరాగ్యములబోధించి మానవుల సంఘమునుండి తొలఁగింపఁ జూచుచున్నవి. కాని సాంఘికాభివృద్ధికి ననువగుత్రోవ లిందుఁ గానరావని పలుకుచున్నవారు. కాని నేర్పుతో బరిశీలించిన నివియే తమమనోరథము లీడేఱుటకు వలయుమార్గములు గలిగియున్నవని తెలియఁ జాలకున్నవారు. ఇదిచూడ నీశ్లోకము జ్ఞ. కివచ్చుచున్నది.

శ్లో. హరినఖరవిముక్తా రక్తసిక్తాహి ముక్తాః
పరిణతబదరాణీ త్యాదరే ణోపగృహ్య
సపది సరసి ధౌతాః ప్రత్యభిజ్ఞాయముక్తాః
పరికిరతి కిరాతీ హా న కానార ఏవ.

నిక్కమారయ వైరాగ్యసంపన్నులై స్వార్థములఁ ద్యజించినవారే సంఘమునకు మేలు చేయఁగలరు కాని, ఈషణత్రయబద్ధు లగు సంసారు లంతగా సాంఘికసంపదలకు సహకారులు కాఁజాలరు; పురాణాంతర్గతము లగు భగవద్గీతాది వేదాంతబోధలు మానవులు స్వధర్మముల నెఱవేర్పవలయు ననియు, స్వధర్మములఁ ద్యజించువాఁడు సంఘబాహ్యుఁడగుననియు, బోధించుచున్నవి. కాని, సంఘాభివృద్ధిని నిరసించి దుర్బలము చేయుమని బోధించుటలేదు.

అధికారితారతమ్యమునుబట్టివైరాగ్యమును బోధించుచున్నను విరాగులుకూడ లోకసంగ్రహార్థము జాతీయధర్మముల నెఱవేర్పవలయు ననియే ఘోషించుచున్నవి. పరమవైరాగ్యసంపన్ను లగుజనకాది సార్వభౌములచరితము లీవిషయమునే రుజువుచేయుచున్నవి.

మనయార్యసిద్ధాంతములు లౌకికసుఖములే ముఖ్యములు కావనియు, నాముష్మికభంగకరములు కాకుండులాగున నియమానుసారమనుభవింపవలయు ననియు, బోధించుచున్నమాట యథార్థమే. కాని యీబోధను గాదను ప్రాజ్ఞు లుండ రనియే నాతలంపు. పురాణపఠనమువలన మనుజుల కెట్టిలాభము కలదో మనపూర్వులే తెలిపియున్నవారు.

శ్లో. "పఠనా చ్ఛ్రవణా ద్యేషాం
నృణాం పాపక్షయో భవేత్
ధర్మాధర్మపరిజ్ఞానం
సదాచారప్రవర్తనం,
కృపరమా తద్వత్
భక్తిర్భగవతి ప్రభో" అని.

ఇటుల మనవారేకాక పాశ్చాత్యవిద్వాంసు లనేకులు పురాణములఁ బ్రశంసించి యున్నవారు. ఇఁక వీనింజదివి కృతార్థులైన వారెవరైనఁ గలరా యనిన వేనవేలు కలరు. పూర్వము వర్ణధర్మములు సంకీర్ణములు కాక యెంత వేఱుపడి యున్నను, అప్పటి భారతీయులు పురాణచరితములఁ దమకు బ్రమాణములుగా నిడికొని మసలుటచేతనే తలలు వేఱయ్యును దలఁపులుమాత్రము వేఱుపడక సోదరభావముతో నన్యోన్యసహకారులై భారతీయసంఘము నత్యౌన్నత్యమునకుఁ దేఁగలిగి యుండిరి. ఇందుల కనేకప్రమాణములు కలవు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే విడిచితిని.

పురాణకథలఁ జిరకాలమునుండి మనము వినుచుండుటచేఁ జర్వితచర్వణము కాదా యందు రేని యట్లనుట తగదు. మనోహరపదార్థము లెన్నిసార్లెంతకాలమునుండి యనుభవించుచున్నను విసుగు పుట్టను, సరియేకదా యందలి సారస్యము తెలిసినకొలఁది వానినే యాస్వాదింపఁ గోరిక లుద్భవించుచుండును. కావుననే రసజ్ఞు లిట్లు తెలిపియున్నవారు.

శ్లో. ఆదిత్యస్యోదయస్తాత
సౌవర్ణం భారతీ కథా
ఇష్టా భార్యా సుమిత్రం చా
పూర్వాణ్యేవదినేదినే.

ఇట "భారతీకథా" అనునది సర్వపురాణోపలక్షణము కావున నాంధ్రకవిపుంగవు లెల్లరును బురాణేక్షుకాండముల నుండి సువిమర్శయంత్రములచే రసమునుదీసి, సువర్ణకాంస్యపాత్రల నింపి యాంధ్రజాతికిసుఖాస్వాద్యమగునటు చేయుదురుగాక.

ఇట్లు చేయక సన్మార్గబోధకములగు పురాణముల నిరసింతు రేని, ప్రస్తుతము కావలసిన సోదరభావమును సౌశీల్యమును గేవల ముపన్యాసపీఠములయందే స్థావరమై యుండునుగాని పరస్పరవైషమ్యదూషితములగు మానవహృదయములనాటుకొని కార్యాచరణమునకుఁ దోడ్పడఁజాలదు.

ప్రస్తుత మాంధ్రవాఙ్మయము నొక్కపెట్టునఁ దలక్రిందుఁ చేయఁగోరువారును, అట్లు చేయరాదు సనాతననియమములనే నిలుపవలయు ననువారునుగూడ భాష యెటులుండవలయునా యని విమర్శించుచున్నవారే కాని విషయ మెటులుండవలయునా యని విమర్శించుచున్నట్లు గానరాదు.

ముందు నిర్ధారణచేయదగినది విషయము కాని భాష కాదు. విషయము ఘనమైన దగుచో నేభాషలో వ్రాసిననేమి ? మధురాహారమును బర్ణములలోఁ బెట్టిననేమి, వెండిగిన్నెలలోఁ బెట్టిననేమి, దాని ఘనత యెప్పుడు నొక్క రీతినే యుండునుగాని, వ్యత్యస్తము కాఁజాలదు. కటుపదార్థము కాంచనపాత్రలలోఁ బెట్టినను దానికి మాధుర్యము కలుగఁజాలదు.

మఱియు సద్రత్నములు సువర్ణఘటితము లైనపుడే యమూల్యాలంకారములై సంపన్నులచే నాదరింపఁబడునట్లు ఘనవిషయములు సలక్షణసువాక్యఘటితములైనపుడే యార్యులచే నభినుతింపఁబడును. సత్తిగుల్లలును, గులకరాళ్లను సీసములోఁ బొదిగిననేమి ? సీనారేకులోఁ గట్టిననేమి ? అట్లే నీరసవిషయముల గ్రామ్యభాషలో వ్రాసినను వ్రాయవచ్చునుగాని యిపుడు నేనీభాషాశైలింగూర్చి ముచ్చటింపఁ దలఁచికొనలేదు.

ఓ యాంధ్రమహాశయులారా, మీరు నిజముగా నిష్కళంకమగు పితృభక్తిని, దైవభక్తిని, గురుభక్తిని, దేశభక్తిని, రాజభక్తిని గోరువారగుచో నట్టి భక్తిపంచకము పురాణపఠనమునఁగాని వేఱుమార్గమున మనకు లభింపఁజాలదని నిశ్చయముగ గ్రహింపుఁడు. మానవహృదయముల నట్టి పావనభక్తినదీ ప్రవాహములఁ బ్రవహింపఁజేయు ఘనోపాఖ్యానములు వేనవేలు పురాణములయందు విరాజిల్లుచున్నవని తెలిసికొనుఁడు.

ఆర్యులారా, మరల మీకుఁ జేయు నీ వినయపూర్వక విజ్ఞప్తిని సావధానులరై విన వేఁడుచున్నవాఁడను.

శ్రేయస్కాములగు నో యాంధ్రమహాజనులారా, కేవల స్వలాభపూరణపరాగపటలముచే నాచ్ఛాదితమగుచున్నట్టియు జాతిద్వేషదావానలముచే దగ్ధమగుచున్నట్టియు, నిరంతర తామ్రప్రచండగ్రీష్మముచే నీరసమగుచున్నట్టియు నీపుణ్యభూమిని ఈ భారతమాతను జీవకళాసనాథ మగునటుల చేయఁగోరుదురేని శ్రీరామాద్యుత్తమనాయకులనెడి గంభీరగర్జనములతోడను, పాతివ్రత్యకళావిరాజితలగు సీతాద్యుత్తమనాయికలనెడి తటిల్లతికలతోడను, తేజరిల్లుచున్న పురాణకథాజీవనభరితములగు నవీనాంధ్రకావ్య నీరదములు తిరుగ నీయార్యావర్త నభోవీధిని గ్రమ్మి, సుబోధామృతవర్షధారలఁ గురియునటుల భగవంతునిఁ బ్రార్థింపుఁడు. దీనిని మించిన దేశోపయోగకార్యము వేఱొండు లేదనియు, దీని మించిన పావనకృత్యము వేఱొకటి లేదనియుఁ దెలిసికొనుఁడు.

కావున మన యాంధ్రభాషయందు వ్రాయఁబడు నవలలును నాటకములునున్నగునవి ప్రాయికముగా మన పురాణములనుండి తీయఁబడిన యుత్తమనాయకజీవితచరిత్రలు కలవిగా నుండవలయును.

ఓ కరుణాకరా, పరమేశ్వరా, మా యాంధ్రహృదయపుండరీకములు వికసించి శ్రీమంతములగునటుల నీ తూర్పుదేశమునఁ బురాణజ్ఞానసూర్యోదయ మగునటులఁ బ్రసాదింపుము.

ఓమ్ తత్సత్.

వార్తలు - విశేషాలు

శ్రీరామకృష్ణజయంతి మహోత్సవములు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు - 4.

1971 వ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 27 వ తేది శనివారంనాడు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస దేవుని 137 వ జయంతి తిథిపూజ మద్రాసు మైలాపూరు శ్రీరామకృష్ణమఠంలో యథార్థ భక్తి శ్రద్ధలతో నిర్వర్తితమైనది. భక్తులు, మగువలు మగవారు, స్కూలుపిల్లలు కాలేజి విద్యార్థులు అత్యధిక సంఖ్యలో హాజరయ్యారు. వర్ణతోరణ విరాజితమైన మండపంలో శ్రీరామకృష్ణుని పెద్దపటం ఉజ్జ్వలంగా అలంకృతమై అమర్పబడింది. గురుదేవుని ప్రత్యక్ష శిష్యుల చిత్రపటాలు కూడా మాలాలంకృతాలయ్యాయి.

మధురనాదస్వరగానంతో దిన కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది. గుడిలో శ్రీరామకృష్ణ సుప్రభాత స్తోత్రం అనుసంధించారు. మంగళహారతి కావించారు. ప్రార్థనగేయాలు పాడారు. పూర్వాహ్ణమంతా భజనబృందాలు సంకీర్తనను అత్యంత మధురంగా సాగించారు. నామావళి పాడుతూ భక్తగోష్ఠి గుడికి మూడు సార్లు ప్రదక్షిణించారు. వేదోపనిషత్తుల-భగవద్గీతల - మార్కండేయ పురాణాంతర్గత దేవీమాహాత్మ్యాధ్యాయాల పారాయణం ప్రవర్తిల్లినది. గుడిలో విశేషపూజ, మండపంలో హోమమూ ముగిసేటప్పటికి మధ్యాహ్నమైంది. ప్రసాద వినిమయంతో పగటి కార్యక్రమం ముగిసింది. వివేకానంద కాలేజి ఎన్సిసి విద్యార్థులు ఉత్సవనిర్వాహంలో తోడ్పడ్డారు.

సాయం పూజానంతరం మఠ మండపంలో భక్తులు సమావిష్టులయ్యారు. అబ్బైనాలుగేండ్ల క్రితం బేలూరు మఠంలో జరిగిన శ్రీరామకృష్ణ జయంతినాడు గురుదేవుని ప్రత్యక్ష శిష్యులలో అన్యతములైన శ్రీశారదానందస్వామిగారు చదివిన వ్యాసాన్ని శ్రీవిరూపాక్షానందస్వామి స్వకీయ వ్యాఖ్యాసమేతంగా చదివి వినిపించారు. ఆ వ్యాసంలో శ్రీశారదానందస్వామి స్వార్థపరత్వ దూషితభక్తిని ఖండించారు, ఆరాధ్యమానుడగు దేవుని కల్యాణగుణాలను ఆరాధకుని లోనికి సంక్రమింపజేసే ఋజుభక్తి ప్రభావాన్ని ప్రస్తుతించారు. అవతారపురుషుల జీవిత విశిష్టతను ప్రతిపాదించారు. బాల్యంలోనే అతిమానుషత్వమును సూచించిన శ్రీరామకృష్ణు నసాధారణ చేష్టితములను పేర్కొన్నారు. గురుదేవుని మాటలెంత తేటలో ఐనను వాని అర్థపు లోతెంతో సూచించారు. పైకి విభిన్నములుగ గననగు మతాల కంతర్గతముగ నున్న సామరస్యము శ్రీరామకృష్ణుని సాక్షాత్కారానుభూతులచే నిరూపితమైన విధమును వివరించారు. (ii) శ్రీమత్పరమాత్మానందస్వామి పరమహంసదేవుని జీవితములో కొన్ని మేలుములను ఈలాగు ప్రస్తుతించారు: - "శ్రీరామకృష్ణుడు ప్రారంభాన్ని విగ్రహపూజతో చేసినా, పర్యవసానం లక్ష్యసాక్షాత్కారంతోనే. ఎఱుక పేర్మిచేత ఆయన తన గురువులకు సైతం తానే గురువయ్యాడు. అన్ని సాధనలూ సిద్ధులూ సాక్షాత్కారాలూ ఈ యుగావతార పురుషుని జీవితంలో ఇమిడిపోయాయి. ఆయన ఉన్నస్థాయిలో ప్రతిదీ, దివ్యమే. శ్రీరామకృష్ణునిలో నుండినది జీవుడు కాదు, దేవుడే. ఆ పరమహంస పవిత్రుడూ పావనుడూ అంటే చాలదు. పవిత్రతయే పావనతయే ఆయన అనాలి. ఆయనలో ప్రతిదీ, మొదట మధురమానవగుణంగా కనబడి తుదకు దివ్యవైభవంగా పరిణమించేది." (iii) మఠాధ్యక్షులు శ్రీమత్కైలాసానందస్వామి తమ పరిసమాపన ప్రసంగంలో ఈలాగు

వాక్రుచ్చారు. "భక్తులందఱూ అవతారమూర్తి యగు శ్రీరామకృష్ణు నపారకృపను పనివడుచుకొని ఆధ్యాత్మికోన్నతుల అధిగమింప పాటు పడాలి. శ్రీరామకృష్ణుని 'మనవా' డని ప్రతి ఒక్కరమూ అభిమానింతము గాక."

1971 వ సంవత్సరం మార్చి 7 వ తేది భానువారం శ్రీరామకృష్ణ జయంతి బహిరంగోత్సవం విశాలమైన వివేకానంద సెంటినరి హాలులో ఏర్పాటు చేయబడింది. వేదికపై స్వలంకృతమైన శ్రీరామకృష్ణుని పెద్దచిత్రపటం ప్రతిష్ఠింపబడింది. (i) మధ్యాహ్నానంతర 3-30 గంటలనుండి 5-30 గంటలవఱకూ హరికథాకేసరి బ్రహ్మశ్రీ వి. ఎస్. వేంకటరమణరావు గారు గోవింద పట్టాభిషేకాన్ని గూర్చి సంగీతోపన్యాసం కావించి బాలగోపాలుని భువన మోహన లీలలను కీర్తించారు. పౌరమహాసభ 5-30 గంటలకు ప్రారంభమైంది. ప్రొఫెస్సరు పి. శంకరనారాయణగారు సభాధ్యక్ష్యం వహించారు. (ii) ప్రార్థన గేయమూ మంత్రపుష్పానుసంధానమూ అయ్యాక మఠాధ్యక్షులు శ్రీమత్కైలాసనందస్వాములు సదస్యులకు స్వాగతాశీస్సు లనుగ్రహిస్తూ నాటి మహోత్సవ ప్రాముఖ్యాన్ని కొనియాడుతూ ఈలా గన్నారు.- శ్రీరామకృష్ణు డెవరు, స్వదేశీయులకూ విదేశీయులకూ ఆయన ప్రాముఖ్య మేమి - మున్నగు విషయాలను గూర్చి ఈనాడు ప్రతి ఒక్కరికీ కొంతైనా తెలిసి ఉంది. ఆయన ఏదే నొక్క దేశానికి ప్రత్యేకంగా చెందినవాడు కాడు, విశ్వమానవతతికి ఆయన ఉమ్మడిసొమ్ము, ఆయన అవతారమూ జీవితమూ నిజంగా లోకోత్తరములు. పశ్చిమ బంగాళంలో నవ్యనాగరకతకు సుంతయు అందుబాటులో లేక కేవలసనాతనాచార దుర్గమైన ఒక అజ్ఞాతగ్రామానికి చెందిన అజ్ఞాతపురుషు డాయన. ఆయన జీవిత చరిత్రాన్ని నేడు ప్రపంచ మంతటా అందఱూ భక్తిప్రపత్తులతో తలదాలుస్తూ ఉన్నారు. ఏమాశ్చర్యము! ఆయన జీవితకాలంలో విశేష భాగం దక్షిణేశ్వరంలో బ్రహ్మానందోన్మాదంలో భావసమాధి నిమగ్నతలో గడిచింది. ప్రపంచ మతచరిత్రలో శ్రీరామకృష్ణునట్టి మహాపురుషులు అరుదు. పారమార్థిక నిష్ఠకు కోటయను పేరొందిన భారతదేశంలో శ్రీరామకృష్ణు డవతరించేందుకు ముందు ఆ నిష్ఠ అడుగంటి ఉన్నది. అందుకు కారణం నవ్యభౌతికాది శాస్త్రవిజ్ఞాన ఘాటియే. మానవునికి పరిపూర్ణతను సంపాదించి పెట్టడానికి ఆ విజ్ఞానమూ సాంకేతిక విద్యయూ చాలవని ప్రజలు గుర్తించేందుకు కొంతకాలం పట్టింది. ఇప్పుడు కను విప్పు గలిగింది. ఏ సందేశాన్ని శ్రీరామకృష్ణు డొక్కడే ఈయ సమర్థుడో, ఇచ్చాడో, ఆ సందేశానికై ప్రాచ్య పాశ్చాత్య ఖండాల ప్రజలు అందఱును ఉవ్విళులూఱుతున్నారు. భారతీయ సంస్కృతిని తెలిసికొనేందుకు అందఱూ ఉబలాటపడుతున్నారు. ముంచుక వస్తున్న ఐహికపరతను శ్రీరామకృష్ణుడు ఆపి, 'మానవునికి శ్రేయస్సాధనమైంది, నియమబద్ధతయే కాని విశృంఖలత్వం కా' దనే సనాతనసత్యాన్ని ప్రదర్శించాడు. ఒక నూఱేండ్ల కాలంలో శ్రీరామకృష్ణోద్యమం ప్రపంచంలో ఊహాతీత వేగంతో వ్యాపించింది. శ్రీరామకృష్ణుడు వినయమునకు మూర్తీభావం, దక్షిణేశ్వరంలో దాదాపు ముప్పైయేండ్లుండి 1886 లో కల్కత్తాలో మహాసమాధి చెందాడు. లోకానికి ఆయన ఈ సంఘాన్ని స్వామిజిని ఇచ్చి పోయారు. ఈనాడు శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చి తెలియనివారు లేనే లేరు. ఆయనపేరట ఎల్లెడల ప్రజాసేవా

సంస్థలు ఉద్భవిల్లుతూ ప్రజల అక్కఱలను తీరుస్తున్నాయి. 'బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా' అనే లక్ష్యానికి తమ్ము అంకితం చేసుకున్న సన్న్యాసులు ప్రజాసేవకై పాటుపడుతున్నారు. సాధారణంగా 'సంఘసేవ' అని యితరులు పేర్కొనే సేవవంటిది కాదు వీరి సంఘసేవ. ఇది ఆధ్యాత్మిక సాధనే, ప్రజల జీవితాల నున్నత స్థాయుల నధిరోహింప జేసేందుకు సాగించు ప్రశంసార్హమగు యత్నము. భారతీయ సంస్కృతీ పునర్భవ మనెడి యీ సముత్తుంగ తరంగమునకు శిఖరాలంకారము, చూడామణి, శ్రీరామకృష్ణుడు. నానానేకాన్వేషకులకు ఆయన విశ్రాంతి విడిదిని సమకూరుస్తున్నాడు. సముద్రమునుగూర్చి బుడగ ఏమి చెప్పగలదు? అట్లే శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చి చాలినంతగా చెప్పగలవా రెవరు?''

(iii) ఈ జయంతి సందర్భంగా నగరంలోని హైస్కూళ్ళలో జరిపిన వక్తృత్వపు పోటీలలోనూ వల్లింత పోటీలలోనూ గెల్పొందిన వారికి బహుమతులు పంచిపెట్టబడ్డాయి.

(iv) దినమణి పత్రికాసహాయ సంపాదకులు శ్రీమాన్ ఏ. జి. వేంకటాచారిగారు తమిళంలో కావించిన ఉపన్యాససంక్షేపం:-''వంగదేశానికి ఎన్నో గొప్పలున్నాయి. అందులో ఒకటి సర్వమత సమన్వయ సందేశోద్ఘాటకుడైన శ్రీరామకృష్ణు నవతారస్థలం కావడం. అన్యమతాలను హిందు వెప్పుడు కానీ దూషింపడు. తనకు నచ్చిన దారిలో పోవుటకు హక్కు ప్రతి ఒక్కరికి ఉందని హిందువు గుర్తిస్తాడు. 'యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాం స్తథైవ భజా మ్యహమ్' ఎవరు ఏదారిలో నన్ను ఆశ్రయిస్తారో వారిని ఆ దారిలోనే నేను చేరదీసుకుంటానని సర్వేశ్వరు డొసగిన వాగ్దానం భగవద్గీతలో శాశ్వతంగా భద్రపఱుపబడి ఉంది. హిందువుల సంధ్యావందనంలో—

ఆకాశా త్పతితం తోయం
యథా గచ్ఛతి సాగరమ్
సర్వదేవనమస్కారః
కేశవం ప్రతి గచ్ఛతి.

''మింటినుండి పడ్డ నీరు సముద్రానికే పోయి చేరినట్లు, ఏ దేవుణ్ణిగూర్చి చేయబడ్డ నమస్కారమైనా దేవదేవుడైన కేశవునకే చెందుతుంది'' అనెడి మంత్రం అనుదినమూ అనుసంధించబడుతున్నది. విశేష మే మంటే— ఈ సత్యాలన్నీ శ్రీరామకృష్ణునికి అనుభూతి దృష్టములే కాని కేవల పుస్తకపాఠాలు కావు. బడిచదువు ఆయన చదువలేదు. పొట్టకూటి చదువును ఏవగించుకొని ఆత్మవిచారమే తన కభిమత మని బాల్యంలోనే ఆయన స్పష్టపఱచాడు. సత్సంగతియు సాధుసేవయు ఆయన కత్యంత ప్రీతికరాలు. సాధనలలో సిద్ధిపొందిన వారగు పెక్కండ్రు తమంతట శ్రీరామకృష్ణునొద్దకు వచ్చి పరమార్థాన్వేషణలలో ఆయనకు సాయపడ్డారు. దక్షిణేశ్వరగుడిలో ఆయన పూజారి యయ్యాడు. ఆయనసాధనల సిద్ధిక్షేత్రంగా దానిని విశ్వమానవులు గౌరవిస్తున్నారు. సాధనద్వారా ఆయన దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూచాడు, దేవునిలో తాను కరగిపోయ్యాడు, దైవోన్మత్తు డయ్యాడు. దివ్యానుగ్రహనిధియగు ఆయనవంకకు అసంఖ్యాకులైన మగువలు మగవారు ఆకృష్టు లయ్యారు. ఆయన శ్రీ శారదాదేవిని వివాహమాడాడు. ఐతే వారిది ఇంద్రియాతీతమైన సాహచర్యం. పతి ఏ ధర్మాన్ని అనుసరిస్తాడో సతికిన్నీ అదే ధర్మం. పతితో శ్రీ శారదమ్మ నెరపిన సహధర్మచర్యం అలనాడు శ్రీ రామచంద్రునితో

సీతమ్మనెరపిన సహధర్మచర్యాన్ని స్మరింప జేస్తుంది. అడవికి తరలిన శ్రీరామచంద్రునితో సీతమ్మ పల్కిన పల్కులు—

జనకుఁడు జననియు సకియలుఁ
దనయుండును దనకుఁ గారు, తథ్యము, ధరలో
వినుము సతి కెందు నందును
ఘనుఁడగు పతియొకఁడె పరమగతి తలపోయన్.
అనఘా, నీ విపుడే వన
మునకుం జనితేని, నీదు ముంగలఁ గుతుకం
బునఁ గుశకంటకముల నొగి
వనిమృదువుగఁ జేసికొనుచు వచ్చెదఁ బ్రీతిన్.
అతులత్రిలోకసుఖసం
తతియైన న దేల? వినుము, ధరణీశ, పతి
వ్రతలగు సతులకు నిత్యముఁ
బతిసేవ చతుర్విధేష్ట ఫలదముకాదే!

నిత్యబ్రహ్మచర్యులైన శ్రీశారదారామకృష్ణుల దాంపత్యజీవితం అలౌకిమూ అతిలౌకికమున్నూ. శ్రీరామకృష్ణుడు తాంత్రికసాధనలను భక్తి మార్గాన్ని అద్వైతాన్ని మహమ్మదీయక్రైస్తవ పథాలను అనుష్ఠించి అన్నింటి లక్ష్యైక్యాన్ని స్వానుభవంలో గుర్తించాడు, స్వోపదేశంలో పదిలపటిచాడు. 'ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజం' "నేను దశరథుని కుమారుడ నని, రాముడ నని, మనుష్యుడ నని అనుకుంటున్నా" నని చెప్పిన శ్రీరాముని వైఖరే శ్రీరామకృష్ణునిదిన్నీ. బుద్ధునందు శిక్కుగురువులందు ఆయన కెంతో గౌరవం. తనగురువైన తోతాపురికి నలభై యేండ్లు పట్టిన నిర్వికల్పసమాధి సమారోహణాన్ని శ్రీరామకృష్ణు డొక్కదినంలో సాధించాడు. ద్వైతవిశిష్టాద్వైతాద్వైతమార్గాలకు ఆయన దృష్టిలో ఎట్టి విరోధము లేదు. యాత్రపో తున్నప్పుడు దారిలో ఒకపల్లెప్రజల కటికపేద తికాన్ని అక్కడి క్షామపరిస్థితులను జూచి శ్రీరామకృష్ణుడు "ఈ ప్రజలకు అన్నవస్త్రము లిమ్ము, ఇచ్చిననే నేను యాత్రసాగింతు" నని మథురానాథవిశ్వాసుని నిక్కచ్చి చేసి యిప్పించెను. దీనినే ఈయన శిష్యవరేణ్యుడు 'దరిద్రనారాయణసేవ' అను తనసంస్థ ముఖ్యకార్యక్రమాలలో అగ్రగణ్యముగా నొనర్చాడు."

(v) వివేకానందకాలేజి ప్రిన్సిపాలగు శ్రీ జి. వేంకటరామనుగారు ఆంగ్లంలో ఈలాగు ఉపన్యసించారు: "భగవత్సాక్షాత్కారమే ఆస్తికధర్మసారము. అన్ని మతాలలోను మూలాంశ మొక్కటే. విశ్వమతాచార్యుల సూక్తులు ఏకార్థకములే. అన్నిమతాలలక్ష్యము ఒక్కటే అని శ్రీరామకృష్ణుడు వక్కాణించాడు. క్లిష్టసమస్యకు తన పరిష్కారాన్ని సూత్ర ప్రాయంగా ఒక్కవాక్యంలో ఆయన యిమి డ్చాడు. అందఱు అవతారమూర్తులవలెనే శ్రీరామకృష్ణుడు విశ్వమహాపురుషుడు. ధర్మ సంస్థాపనమే అవతార ప్రయోజనం. ప్రపంచంలో పుట్టింది మొదలుకొని శారీరక - మానసిక - నైతికరంగాలలో వలెనే ఆధ్యాత్మికరంగంలోను మానవుడు క్రమాభివృద్ధి సాధిస్తున్నాడు. అతిమానుష వ్యక్తులు ఆవిర్భవించారు, భవిష్యత్కాలంలో ఇంకా ఇంకా ఆవిర్భవించగలరు. ఈలాంటి జయంతిమహోత్సవాలచేత అందు పాల్గొనే వారి పవిత్రత హెచ్చుతుంది. వారిప్రభావం అమోఘం. ఆ మహాపురుషుల నెంత ప్రసు తించినా విసుగుపుట్టదు, ఉదాత్తత కలుగు తుంది. రామాయణాన్ని వినే కొద్దీ ఇంకా వినాలనే తృష్ణ కదా శ్రోతలలో హెచ్చు తుంది. శ్రీరామకృష్ణదివ్యమంగళవిగ్రహ దర్శనం చాలు ప్రేక్షకులను ఉన్మత్తులుగ చేయ

డానికి. ఆయన దైవోన్మాదాన్ని గూర్చి చదివిన వారు రోమాంచకంచుకితులు కాక తప్పదు. నల్లని మబ్బుచాలు క్రింద తెల్లని కొంగల బారును చూచినప్పుడు శ్రీరామకృష్ణునకు గలిగిన భావతన్మయత, పల్లెనాటకంలో శివ పాత్రధరించినప్పుడు ఆయనకు గలిగిన శివావేశం, ఉపనయనమప్పుడు ఆయన నిమ్నవర్ణ మహిళయగు ధని యొద్ద తొలిభిక్ష స్వీకరించడం ఇవి అనుసంధాతలకు కూడా తన్మయత నాపదిల్ల చేసే సంభవాలు. ఆస్తిక్యమనేది వర్ణ వర్గాదిభేదాతీత మని ఆయన నిరూపించాడు. తన సాక్షాత్కారానుభవాలను ఆయన వక్కాణంలోనే విని శ్రీ వివేకానందాదులు గురుత్వాలు చెందారు. తుదిదినాలలో కంఠవ్రణం చేత గురుదేవునకు ఆహారము మ్రింగుడుపడకున్నది. రవంతైనా ఆహారము లోనికి పోవునట్లుగ లోకజననిని ప్రార్థింపు మని భక్తులు గురుదేవుని నిర్బంధించేశారు. వారికై గురుదేవుడు ఆలాగు ప్రార్థింపగా లోకజనని ఆయనకు వారినందఱిని జూపి "ఇన్ని నోళ్ల గుండ నీవు తినుచుండ లేదా" అనిందట. బడిచదువు లేక బ్రహ్మజ్ఞాననిధియైన గురుదేవు నుపదేశాలు సరళమధురాలు.

(vi) సమాపనోపన్యాసంలో సభాధ్యక్షు లయిన ప్రొఫెస్సరు శంకరనారాయణునుగారిలా గన్నారు-ఆధ్యాత్మికతాచరిత్రలో భారత దేశస్థానం సమున్నతమైంది. అందు కెన్నో కారణా లున్నాయి. ఒక్క కారణం ఇది: దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూడాలి అనే దీక్ష ఈ దేశంలోనే చూడవచ్చు. దేవుణ్ణి చూపు మని హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుణ్ణి గద్దించాడు. దేవుడు ప్రత్యక్షంగా కనబడి హిరణ్యకశిపుని తనలో లయింపజేసికొన్నాడు. శ్రీ వివేకానంద స్వామి శ్రీరామకృష్ణుని "దేవుని చూచితివా" అని అడిగాడు శ్రీరామకృష్ణుడు స్వామిజికి సాక్షాత్కారానుభూతిని కలుగజేయుడం స్వామిజి గురుదేవుని శ్రీచరణములకు అమ్ముడుపోవడం జరిగింది. జయంతిసమావేశాలలో మనం ఆ మహనీయుల గొప్పలను ప్రస్తుతించి 'సర్టిఫికేట్లు' ఇవ్వడంతో ఆగికూడదు. వారి ఉపదేశాలను మన ఆచరణలోకి తేవాలి."

(vii) ప్రొఫెస్సరు జి. ఎన్. శేషాద్రిగారి వందనసమర్పణంతో సభాకార్యం ముగిసింది.

ఆ దినం ఏకాదశి కాబట్టి ఆచారప్రకారం మఠభజనబృందంవారు శ్రీమత్ప్రియానంద స్వాముల ఆధ్వర్యంలో గంటసేపు శ్రీరామనామసంకీర్తనం చేశారు.

"శ్రీరామకృష్ణ సేవానిలయం"

పెనుగుదురుపాడు

తెనాలితాలూకా, గుంటూరుజిల్లా.

శ్రీరామకృష్ణ జయంతి మహోత్సవము 27-2-1971 వ తేదీన నిలయమందు జరుపడమైనది. ఈ దినముననే యీ సేవానిలయానికి ప్రథమ వార్షిక మహోత్సవమై యున్నది. ఈ దినము ఉదయము అభిషేకము, రామకృష్ణ పూజ జరుపడమైనది. సాయంకాలము భజన జరుపబడినది. శ్రీరామకృష్ణుని 136 వ జయంతి సంబంధంగా బహిరంగ కార్యక్రమము 6-3-71 వ తేదీన జయప్రదముగ జరిపితిమి. ఉదయము 8 గంటలనుండి 11 గంటలవఱకు శ్రీరామకృష్ణుని పూజించి ప్రసాద వినియోగానంతరము, ఇరవైమంది బీదల కన్నదానము చేయబడినది. సాయంకాలము 5 గంటలనుండి 10 గంటలవఱకు బహిరంగసభ జరుపబడినది. 5 గంటలనుండి 6 గంటలవఱకు విజయవాడ, రామకృష్ణసమితి (జోగేశ్వరరావు & పార్టీ) భజనచేయడమైనది. సభకు శ్రీచింతమనేని

శివరామయ్య చౌదరిగారు, అడ్వకేటు, తెనాలి అధ్యక్షత వహించి గంభీరముగ ఉపన్యసించారు. ఈ నిలయం ప్రథమ వార్షికనివేదిక చదివి వినిపించడమైనది. 21-2-71 వ తేదీన ఈ నిలయం తరుపున శ్రీ P. కామేశ్వరరావు గారు తెనాలితాలూకా పాఠశాల లన్నిటిలో పై తరగతులలో క్రింది తరగతులలో బాల బాలికలకు వ్యాసరచనపోటీలు జరిపి అందు పాల్గొన్న విద్యార్థులకు బహుమతులను అధ్యక్షుల వారిచేతను, తెనాలి తాలూకా జూనియర్ కాలేజి ప్రిన్సిపాలుగారయిన శ్రీ N. S. R. K. శర్మగారిచేతను ఇప్పించడమైనది. శ్రీ B. S. R. ఆంజనేయులుగారు ట్రెజరర్, రామకృష్ణ సేవాసమితి, బాపట్ల వారు వివేకానంద స్వామినిగుఱించి ఉపన్యసించారు. శ్రీ జోగేశ్వరరావుగారు జాయింట్ సెక్రిటరి, విజయవాడ శ్రీరామకృష్ణునిగుఱించి విపులముగ ముచ్చటించిరి. తదుపరి వివేకానంద సెంటినరీ హైస్కూలు ప్రధానోపాధ్యాయులైన శ్రీ N. V. సుబ్బారావుగారు జగన్మాత యయిన శ్రీశారదాదేవిని గుఱించి సదస్యులను ఉత్తేజపఱచునట్లు చాల విపులముగ ఉపన్యసించారు. చివరగా తెనాలి ఆనరరీ బెంచి మేజిస్ట్రేటుగారయిన శ్రీ త్రిపురమల్లు నరసింహారావుగారు మృదుమధురముగ ఉపన్యసించిరి. 10 గంటలకు జయజయ శబ్దములతో సభ ముగిసెను. అనంతరము ప్రసాద వినియోగము జరిగెను.

గ్రంథపరిచయం

సంస్కృత పాఠమాల (6)

ప్రాప్తిస్థానం :- గీతాప్రచారక పరిషత్ సంస్కృత పాఠశాల, మహబూబాబాదు, వరంగల్లు జిల్లా, పుటలు 58. వెల రూపాయి.

పండిత శ్రీపాద దామోదర సాత్వలేకరు గారు హిందిభాషలో రచించిన సంస్కృత పాఠమాలకు ఇది ఆంధ్రానువాదం. అనువాదకులు శ్రీ గడ్డమణుగు మోహనరావు శ్రీ తొగిటి వేంకటరామ శంభుగారలు. పరిష్కర్తలు శ్రీపల్లెపూర్ణ ప్రజ్ఞాచార్యులుగారు. మొత్తము ఇరవైనాలుగు భాగాలలో ఇది ఆఱవది. ఇందు అనువాదమార్గంలో సులభసంస్కృత వాక్యాలను అర్థంచేసికోవడమున్నూ వ్రాయడమున్నూ కఱపబడి ఉన్నది. సమాస ప్రకరణం ఈ భాగంలోనే ప్రారంభింపబడి తర్వాతి భాగాలలో పూర్తిచేయబడవలసి ఉన్నది. సులభంగా సంస్కృతభాషను అలవఱచు ప్రయోజనమును ఈ పాఠమాల అమోఘంగా సాధించగలదు.

ప్రభాకర్.

శ్రీరామకృష్ణ థామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బోధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డలకయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూక్ష్మాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి... —ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్జ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50
క్యాలికో : రూ. 5-50

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

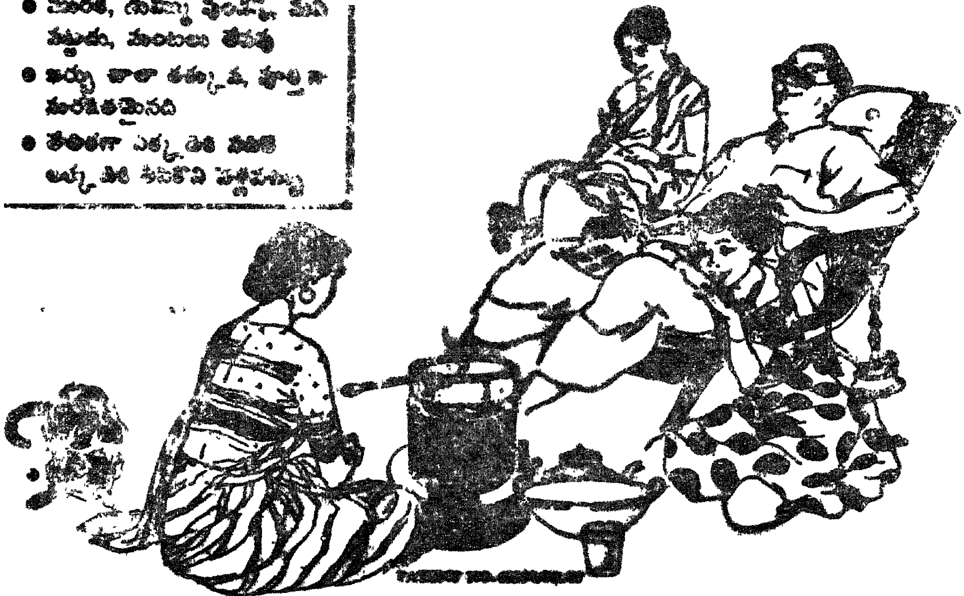
గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చి, శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచారి గారు తమిళభాషలో రచించిన జనాకర్షకగ్రంథము. దాని యనువాదాలు ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతీ, హిందీభాషలలో నిప్పటికే అపారవ్యాప్తినొందినవి. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

విశ్రమించండి

ఖాస్ జనతా
కిరోసిన్ కుక్కర్

ఓరియంటల్ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

67, బిపిన్ బిహారి గంగూలీ స్ట్రీట్, కలకత్తా 12.

KALPANA-O. M. 15 TE

శ్రీ శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శమాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేటతెనుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అనుష్ఠాన వేదాంతము

అనువాదకులు : కీ॥ శే॥ తత్త్వానందస్వాములవారు

ప్రపంచమున వివిధరంగములందు విహరించువారికి వేదాంతమెటుల అనుష్ఠానయోగ్యమో కండ్లకుగట్టినటుల శ్రీ వివేకానందస్వాములవారీ యుపన్యాసములందు స్పష్టీకరించి యున్నారు.

(129+6 పుటలు) తృతీయ ముద్రణము వెల : రూ. 1-25

నూతన ముద్రణము! ఇప్పుడే వెలువడినది!!

"భారత యువజనులారా!"

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము! వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

భక్తియోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో, శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూలగ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

121+4 పుటలు ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

కర్మయోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు కర్మయోగతత్త్వము నరటిపండొలిచినరీతిని విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్షసాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు. కర్మయోగ రహస్యము నెఱుగగోరు జిజ్ఞాసువుల కిది కల్పతరువు.

146+8 పుటలు ఏడవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు రెండవ కూర్పు వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము! ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము–రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు　　　రెండవ కూర్పు　　　వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము!　　　ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)　　　ఆఱవ కూర్పు　　　వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు రెండవ కూర్పు వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము! ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :
కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు — రెండవ కూర్పు — వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము ! — ఇప్పుడే వెలువడినది !

రాజయోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) — ఆఱవ కూర్పు — వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హిరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హిరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు— అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు రెండవ కూర్పు వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము! ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము! | ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము–రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు   రెండవ కూర్పు   వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము।   ఇప్పుడే వెలువడినది।

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము—రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు—21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము ! | ఇప్పుడే వెలువడినది !

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు— అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు　　రెండవ కూర్పు　　వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము!　　ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము—రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)　　ఆఱవ కూర్పు　　వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు—21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.